

B. JUD.

1
1588

N. N. ADELUNG

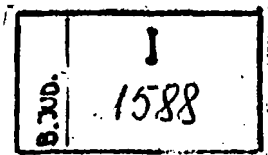
9/11
Biblioteca Centrală - Calouzaia
Buzău

Turismul

SECȚIA LECTORA

Editura Confederației Generale a Muncii

BCU Cluj / Central University Library Cluj

796.5
a.21

~~480~~
911
1207

N. N. ADELUNG 73

Biblioteca Centrală Raională
Buzău

SECȚIA LEGEREA

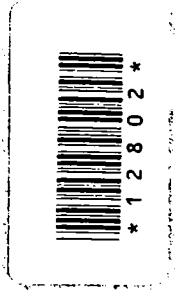

TURISMUL

ACTIVITATEA SECȚIEI TURISTICE DE BAZĂ

BCU Cluj / Central University Library Cluj

12802

1950

EDITURA CONFEDERAȚIEI GENERALE A MUNCII

L.C. 96

V. 133 956

Verit. S.L. 71

1958

18-00

L16

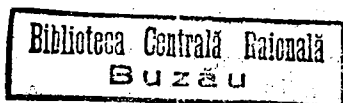
BCU Cluj / Central University Library Cluj

BIBLIOTECA DE LECTURĂ

Prezenta lucrare a fost tradusă în colectivul de redacție
Ed. C. G. M. după originalul în limba rusă:

Т у р и з м

apărută în Editura Физкультура и спорт Moscova — 1950

SARCINILE TURISMULUI SOVIETIC

Pe întinderile largi ale Patriei noastre mari, se duce o luptă aprigă pentru îndeplinirea înainte de termen a celui de al IV-lea plan cincinal stalinist.

Poporul victorios, îndeplinește sarcinile staliniste cu hotărârea și perseverența caracteristică bolșevicilor. Fiecare zi, ne aduce vestea noilor victorii și succese obținute în fabrici și uzine, în transport și în mine, în laboratoare și pe câmpiile colhoznice.

Aceste victorii sunt rezultatul muncii creatoare a milioaneilor de oameni sovietici. Dar o muncă creatoare încordată necesită și odihnă suficientă, odihnă care, reconfortând organismul, asigură în același timp o acumulare durabilă de forțe în vederea noului an de muncă.

Unul din aspectele unei odihne sănătoase, este călătoria turistică în care formele active ale odihnei se îmbină cu elemente sportive și cu posibilitatea cunoașterii Patriei Socialiste.

În Uniunea Sovietică călătoriile turistice sunt accesibile fiecărui om al muncii. Numai în țara noastră

stră care a îndeplinit sarcina istorică a construirii societății socialiste, care a încheiat în mod victorios Marea Război de Apărarea Patriei și care pășește cu hotărâre pe drumul care duce spre comunism, se acordă culturii fizice, deci și turismului, o atenție deosebită.

Rezoluția Comitetului Central al Partidului Comunist (b) din 27 Decembrie 1948, subliniază în mod deosebit însemnătatea culturii fizice ca mijloc important de educație comunistă a oamenilor muncii, de întărire a sănătății lor, de pregătire pentru muncă și apărarea Patriei Socialiste.

Turismul sovietic, contribuind la ridicarea nivelului cultural și la dezvoltarea fizică a oamenilor muncii, dezvoltându-le și întărindu-le îndrăzneala, prezența de spirit, perseverența, atenția și sentimentele tovarășești, constituie în țara noastră una din metodele active ale educației fizice.

În Rusia prerevoluționară, turismul a fost accesibil doar unui cerc restrâns de persoane înstărite, iar Asociația Turisților nu număra mai mult de 300 membri.

Abia după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, odată cu creșterea generală a nivelului de trai și a celui cultural al oamenilor muncii, turismul sovietic a devenit accesibil masselor largi, în primul rând tineretului nostru, și a căpătat un conținut nou și forme noi care-l fac să se deosebească profund de turismul din țările capitaliste.

Turismul reprezintă unul din mijloacele active de educare a patriotismului sovietic. Călătorind prin țara lor natală, oamenii muncii, școlarii, studenții, fac cunoștință cu realizările planurilor cincinale staliniste; ei călătoresc pe linii noi de cale ferată și pe șosele

construite în locuri care nu de mult erau sălbatice și considerate inaccesibile. Vizitează noile orașe și sate uzinele, fabricile și minele din taiga și din pustiu, văd modul în care munca încordată și rodnică a oamenilor sovietici schimbă înfățișarea Patriei noastre.

În fața turiștilor se întind nesfârșitele câmpuri colhoznice ale noilor sate, se aude zgomotul motoarelor de tractoare și al combainelor. Lămpile lui Ilici luminează sălile de lectură, cluburile, școlile și casele colhoznicilor.

Călătorind, turiștii fac cunoștință cu minunatele locuri pitorești ale Patriei noastre. În fața lor se perindă dumbrave de mesteacăn, întunecate păduri de brad, pădurici dese de pin, râuri șerpuitoare ce curg agale pe câmpiile noastre. Ei văd stepe nemărginite, masivi muntoși cu căciuli de zăpadă veșnică, cu râuri repezi și covoarele înflorite ale luncilor alpine.

Cunoscând noua Patrie Socialistă, nu numai din cărți, ziare și povestiri ci chiar cu proprii lor ochi, turiștii vor simți mai intens marea ei, o vor iubi și mai mult, se vor mândri și mai mult de țara lor, de poporul lor, care sub conducerea Marelui Stalin, a făurit minunata noastră țară, cea mai civilizată, cea mai înaintată și cea mai puternică din lume.

Turismul sovietic crește oameni vițuroși, rezistenți, îndrăzneți, plini de inițiativă, obișnuiți cu viața de campanie. Antrenându-se sistematic cu ocazia pregătirii pentru marș, mergând pe jos și cu schiurile, cu bărci și cu plute, cu bicicleta și călare, înopțând în corturi și sub cerul liber, purtând în rucsacul său tot echipamentul și alimentele necesare, turistul își întărește sănătatea, își dezvoltă musculatura. Învingând piedicile ce se află în drumul său (vaduri, mlaștini, pă-

duri, prăpăstii) turistul dezvoltă îndrăzneala, prezența de spirit, îndemânarea, inițiativa, perseverența și voința.

Orientarea după hartă și busolă, iar câteodată și după semnele locale, transportul echipamentului pe orice vreme, întinderea bivuacului, aprinderea focului de tabără, pregătirea mâncării etc., toate acestea contribuie la însușirea de către turist a obiceiurilor de campanie, necesare fiecărui apărător al Patriei noastre.

Antrenamentul căpătat în marșurile turistice a ajutat multor turiști să devină buni cercetași și luptători ai unităților Armatei Sovietice și ai detașamentelor de partizani în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Turismul sovietic constituie cea mai bună formă de odihnă activă. Călătoria sub forma activă de deplasare (pe jos, cu barca, cu bicicleta etc.), legată de consumarea energiei musculare în aer curat, reîmprospătează și însănătoșește organismul, dezvoltă musculatura, îmbunătățește activitatea inimii și a plămânilor și mărește rezistența organismului împotriva bolilor.

Turismul face parte integrantă din sistemul sovietic de educație fizică și sport. Pentru a putea folosi diferitele mijloace de deplasare în timpul călătoriei sale, turistul trebuie să se antreneze sistematic în perioada de pregătire a călătoriei. El trebuie să fie un bun sportiv.

Exerciții regulate de educație fizică, exerciții de înviorare dimineața, masaje, exerciții speciale de antrenament la mers, vâslit și alte feluri ale sportului, corespunzătoare mijlocului de deplasare ales, sunt o

bligatorii pentru fiecare turist, cu atât mai mult cu cât antrenamentul va uşura în mod simţitor învingerea piedicilor naturale şi va feri organismul de surmenajul dăunător.

Fiecare turist trebuie să îndeplinească norma pentru insigna „Gata pentru muncă şi apărarea U.R.S.S.” (G.T.O.). Prin aceasta, el va demonstra deasemenea şi pregătirea sa pentru călătorii.

Turismul sovietic îmbină odihna cu muncă de cercetări ştiinţifice. Călătorind prin regiunile puţin populate şi puţin studiate ale Patriei noastre, turistul poate să culeagă informaţii cu privire la bogăţiile minerale, la fauna şi flora regiunii, la bogăţia de ape, la râuri etc.

Aceste informaţii pot fi câteodată de mare valoare pentru economia ţării. Astfel turiştii au descoperit tufiguri de coc-sagâz, importantă plantă producătoare de cauciuc; au descris unele râuri mici etc.

Turismul sovietic este un mijloc de ridicare a nivelului politic şi cultural al oamenilor muncii.

Cu ocazia călătoriei, turiştii pot cunoaşte viaţa colhozurilor şi sovhozurilor, a întreprinderilor industriale, felul de trai al diferitelor popoare din ţara noastră ce-şi crează cu succes o cultură proprie, naţională în formă socialistă în conţinut. Întâlnirile lor cu eroii muncii socialiste, cu stahanovişti, cu participanţii la războiul civil şi la Marele Război pentru Apărarea Patriei, cu turişti din alte ţinuturi, regiuni şi republici, vizitarea muzeelor, a locurilor istorice, cunoaşterea bogăţiilor naturale ale Patriei noastre — toate acestea îmbogăţesc cunoştinţele turistului, largesc orizontul lui şi îi ridică nivelul politic şi cultural.

Turistul sovietic cutreeră țara, nu ca un spectator curios sau ca un simplu observator, ci ca membru al marii familii strâns unite de constructorii ai socialismului. Din acest fapt decurg sarcinile turistului sovietic și atitudinea turistului în timpul călătoriei sale.

Odată cu lămurirea sarcinilor turistului sovietic, trebuie să ne oprim asupra terminologiei turistice, dat fiindcă în acest domeniu se observă o mare deosebire de păreri. Unul spune „eu fac turism”, altul „eu întreprind o excursie”, al treilea „eu plec în marș”, iar al patrulea „eu plec în călătorie”.

La noi, în Țara Sovietică, turismul e considerat ca o călătorie sportivă în timpul liber, ce îmbină odihna activă cu elemente sportive și cu elemente de cunoaștere a Patriei noastre.

Vizitățile sunt o formă a muncii culturale de masă, cu scop agitatoric, instructiv și educativ.

Vizitățile se organizează cu o temă dată, conform unui plan dinainte stabilit și de obicei sub îndrumarea unui specialist.

Scopul vizităților este aprofundarea și lărgirea cunoștințelor oamenilor muncii prin contact direct cu obiectivele fixate.

Obiectivele vizităților pot fi: muzee, expoziții, uzine, fabrici, colhozuri, sovhozuri, locuri legate de diferite evenimente istorice cât și natura, înconjurătoare.

Vizitățile în natură, prin caracterul lor, sunt cele mai apropiate turismului, ele fiind caracterizate prin trecerea dela un obiectiv la altul și din această cauză, ele sunt adeseori confundate cu plimbările turistice.

Vizitățile nu sunt legate întotdeauna de o călătorie, dar pentru ca o călătorie turistică să fie mai bogată

și să ofere mai multe posibilități de cunoaștere, este necesar ca la întocmirea planului de călătorie, să se prevadă și cercetarea obiectivelor de vizitare (muzeele, grădinile botanice, întreprinderile industriale, sovhozurile frunțase cele mai caracteristice dintr-o regiune, colhozurile, stațiunile agricole experimentale etc.).

În aceste cazuri, vizitarea devine instructivă și face parte organică din planul călătoriei turistice.

Călătoriile turistice pot fi subdivizate:

a) *după felul lor de organizare* — în călătorii de amatori și în călătorii operative;

b) *după durată* — în excursii în timpul zilei de odihnă (plimbări) și în călătorii mai lungi efectuate în timpul concediului anual;

c) *după numărul participanților* — în excursii de grup și de masă;

d) *după mijloacele de deplasare* — în excursii pe jos, pe apă, cu bicicleta, călare, cu schiuri, etc. sau combinate;

e) *după distanță* — în excursii depărtate (călătorii) sau plimbări.

Cea mai caracteristică formă a turismului sovietic o constituie călătoria de amatori, care prevede stabilirea colectivă a itinerariului, executarea unui antrenament prealabil și efectuarea independentă a călătoriei conform programului dinainte stabilit.

Călătoria operativă se numește călătoria pregătită și efectuată de o organizație oarecare, după un itinerar dinainte stabilit, cu asigurarea tuturor serviciilor necesare în cursul călătoriei (dormitul, hrana, transportul local, conducătorii de excursii, călăuzele etc.).

Plimbările se organizează de regulă în zilele de odihnă (plimbări scurte se pot face și în afara zilelor de odihnă — seara). Plimbările au ca scop odihna și cunoașterea localității. În timpul plimbărilor se organizează adeseori jocurile colective, întreceri sportive sau se face antrenamentul pentru călătoria programată.

Excursiile în grup se fac cu participarea unui grup mai mic de oameni, cele de masă, cu un număr mai mare de participanți; excursiile de masă se fac cu itinerarii mai simple și mai ușoare și au loc de obicei cu ocazia vreunei campanii, cu caracter de agitație.

Sunt cazuri când participanții grupului, plecând în călătorie turistică în timpul concediului lor, își dau ca sarcină rezolvarea vreunei probleme precise, tratate de diferitele institute de cercetări științifice.

O astfel de călătorie trebuie considerată *expediție turistică*.

Unul din mijloacele de agitație, în afară de petrecerile câmpenești (maialuri) îl constituie ștafetele turistice și marșurile ștafetă în stea, a căror sarcină principală constă în atragerea atenției populației asupra turismului.

O formă deosebită a turismului o constituie *taberele turistice speciale de tip staționar*, dela care pornesc excursii în toate direcțiile, sau *taberele mobile*, care și schimbă locul la câte 3—5 zile.

Modul în care aceste acțiuni trebuie pregătite și efectuate, se va expune pe scurt în capitolele următoare.

SECȚIA TURISTICĂ DE BAZĂ

Prin decizia guvernului sovietic din 17 Aprilie 1936, problemele turismului au fost trecute în sarcina organizațiilor pentru cultură fizică și sport și a celor sindicale. Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și organele lui locale au fost însărcinate cu controlul de stat asupra organizării muncii turistice, iar toate problemele organizatorice și practice în legătură cu turismul, sunt date în sarcina Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice și anume: secției de cultură fizică și sport, direcțiunii de turism și excursii (D.T.E.) și asociațiilor sportive sindicale.

În cadrul acestei structuri, unitatea de bază în întreprinderi, în școli și în instituții, o constituie secția de turism de pe lângă consiliul colectivului sportiv, aparținând asociației sportive, sau de pe lângă comisia culturală a organizației sindicale, acolo unde un asemenea colectiv nu există.

Călătoria turistică este o acțiune colectivă. Călătoria fără însoțitori nu se recomandă. E ușor să-ți ima-

ginezi situația în care se află un turist izolat, care undeva departe de vreo localitate, și-a scrântit piciorul, sau a căpătat o insolamție etc. În timp ce în colectiv, asemenea cazuri n'au consecințe grave, turistul izolat poate să plătească scump individualismul său.

În afară de aceasta, nu trebuie să scăpăm din vedere marea însemnatate educativă a acțiunii colective și avantajul pe care-l prezintă faptul că obstacolele naturale întâlnite în drum ca și celelalte greutăți ale călătoriei sunt învinse mult mai ușor de un colectiv decât de unul singur.

Orice călătorie turistică necesită o serioasă muncă de pregătire, deoarece de aceasta depinde însăși succesul călătoriei. Trebuie să se facă alegerea grupului de turiști, întocmirea itinerariului, efectuarea prealabilă de exerciții de antrenament, etc.

Toată această muncă pregătitoare, organizatorică, se duce în secția turistică de bază, în sarcinile căreia intră :

a) acțiunea de dezvoltare și de propagare a turismului de masă;

b) elaborarea și organizarea acțiunilor turistice (vizitări, plimbări în timpul zilelor de odihnă, călătorii turistice, organizarea de cabane, tabere turistice etc.);

c) pregătirea de cadre turistice, organizarea pregătirii în vederea trecerii normelor pentru insigna „Turist U.R.S.S.” și „Gata pentru muncă și apărarea U.R.S.S.”, pregătirea de turiști calificați și instructori de turism, organizarea de exerciții de antrenament, sub diferitele aspecte ale turismului și pentru însușirea elementelor sportive necesare în legătură cu folosirea mijloacelor de deplasare alese (mănuirea vele-

lor, vâslitul și înotul, pentru cei ce se deplasează pe apă, tehnica schiului pentru itinerariile de iarnă, călăritul, ciclismul, fuga și marșul).

Pentru înființarea unei secții turistice sunt suficienți 3-5 oameni care se interesează de turism și doresc să organizeze munca turistică în întreprinderea, instituția sau școala lor.

După ce s'a căzut de acord asupra înființării secției turistice cu consiliul colectivului sportiv al Asociației Sportive sau cu organizația sindicală, grupul de inițiativă este confirmat de aceasta din urmă în calitate de birou organizatoric al secției turistice.

Biroul organizatoric confirmat (în număr de 3—5 oameni), își începe activitatea cu agitația pentru turism, și duce toată munca organizatorică necesară în legătură cu înființarea secției turistice.

Subliniem că în niciun caz nu trebuie să ne limităm la forme pasive de agitație, — de exemplu, la afișarea unui anunț că se fac înscrieri în secția turistică și nimic mai mult. Agitația pentru turism trebuie să fie activă și eficace.

Pentru început se recomandă să se prelucreze în mod detaliat planul organizatoric al câtorva excursii și plimbări, să se pregătească afișe colorate care să reflecte laturile cele mai atractive ale acțiunii turistice stabilite.

În afară de desen sau fotografie, afișul trebuie să cuprindă și informațiuni precise relative la condițiile participării la acțiunea proiectată, cu privire la durata și gradul de dificultate, la timpul și locul de adunare etc. Afișul trebuie să fie expus într'un loc vizibil și frecventat.

Pentru comunicări scurte cu privire la apropiatele acțiuni inițiate de biroul organizatoric, trebuiesc folosite adunările pe secții și cele generale. În acelaș scop, trebuiesc publicate informațiuni în gazetele de perete, în diferitele publicații interne și trebuiesc date lămuriri, folosindu-se toate mijloacele accesibile propagandei turistice.

Dar nu trebuie să uităm că cel mai bun mijloc de propagandă pentru turism va fi organizarea unei excursii care să fie bine pregătită și urmată de un raport publicat în ziar și, dacă e posibil, transmis la radio.

Numai după ce se vor fi organizat mai multe vizitări și excursii în oraș și în preajma orașului, se poate conta pe constituirea unui activ turistic în jurul biroului.

Când secția va cuprinde 15-20 oameni și a organizat câteva acțiuni turistice, biroul organizatoric poate considera că și-a îndeplinit sarcina și convoacă adunarea generală a secției, în fața căreia își dă raportul cu privire la munca depusă și la care se alege biroul permanent al secției.

Totodată biroul organizatoric prezintă rapoarte de muncă consiliului colectivului sportiv sau organizației sindicale.

Se recomandă a se convoca adunări generale ale secției cel puțin de 2 ori pe an: primăvara, în vederea dării de seamă asupra muncii depuse în timpul iernii și a pregătirii acțiunilor pentru timpul verii, și toamna, când se face bilanțul muncii depuse în timpul verii și se fac pregătiri pentru iarnă.

La adunarea generală a secției turistice se pun următoarele probleme:

1. Alegerea sau realegerea biroului secției;
2. Confirmarea planului de muncă al biroului secției;
3. Raportul asupra activității biroului;
4. Problemele pregătirii de cadre turistice — purtători de insigne, turiști calificați, instructori;
5. Referate asupra călătoriilor turistice proiectate;
6. Rapoartele de activitate ale conducătorilor și participanților la călătoriile turistice și problemele ce se ivesc în cursul muncii secției.

La adunările generale ale secției turistice trebuie să fie atrași și tovarășii care se interesează de turism, dar nu sunt încă membri ai secției.

Pentru a da viață adunărilor generale ale secției, se recomandă ca după terminarea ședinței de lucru, turiștii experți să țină conferințe, pe cât posibil însoțite de proiecțiuni de diapozitive, sau să se proiecteze filme din seria „Călătorii prin U.R.S.S.”

Rapoartele asupra adunărilor generale trebuie să fie publicate în diferite ziare, în publicațiile interne și în numere speciale ale gazetelor de perete turistice.

În munca sa, secția de turism trebuie să fie strâns legată de organizațiile obștești ale întreprinderii; secția de turism trebuie să depună în întreprindere o muncă culturală de masă, nu trebuie să se rupă de problemele de producție și de campaniile politice, ci trebuie să participe la ele, ținând cont de specificul muncii sale.

Planul de muncă al secției, trebuie să intre ca parte componentă în planul activității culturale și sportive al organizațiilor obștești din întreprindere, reflectând în primul rând problemele privitoare la mărirea pro-

ductivității muncii și la ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii.

Trebuie să evităm cu orice preț ca secția turistică să se transforme într'un cerc închis de „amatori ai frumuseților naturii”, rupt de viața întreprinderii.

În planul de muncă al secției, trebuie deci să se țină seama de problemele legate de viața întreprinderii (organizarea vizitării întreprinderilor înrudite, cu scopul de a se învăța din experiența stahanoviștilor; organizarea vizitării acelor secții ale întreprinderilor care depășesc planul, etc.).

Biroul secției este ales de adunarea generală a membrilor secției pe termen de un an. Dacă numărul membrilor secției nu trece de 20, se recomandă să se aleagă un birou compus din trei membri și 2 supleanți; la o secție mai numeroasă, biroul trebuie să se compună din cel puțin 5 oameni în funcție de numărul membrilor secției și de mărimea sarcinilor ce le incumbă.

Ședințele biroului secției turistice se țin cel puțin de 2 ori pe lună. La ședințe, activul secției participă în mod obligatoriu.

În aceste ședințe, se discută problemele de structură ale biroului, se distribuie sarcinile membrilor, se prelucrează planul de muncă al biroului (anual, semestrial, lunar) se analizează starea de pregătire a cadrelor și multe alte chestiuni ce se ivesc în legătură cu munca biroului.

Structura biroului secției de turism depinde de volumul muncii și de numărul membrilor biroului.

Dacă biroul se compune din trei membri, se alege un președinte și un secretar, iar munca se împarte între toți membrii biroului.

Se recomandă următoarea distribuție a sarcinilor:

— Unul din membrii biroului se ocupă cu problemele de popularizare a turismului; în sarcina lui cade deasemenea pregătirea cadrelor turistice (pregătirea în vederea trecerii normelor pentru insigne „Turist U.R.S.S.”, controlul asupra îndeplinirii normelor, pregătirea turiștilor calificați și a instructorilor voluntari, organizarea seminariilor, etc.).

— Obligația celui de al doilea membru al biroului este să pregătească și să organizeze vizitări și excursii în timpul zilelor de odihnă.

Organizarea și efectuarea de călătorii turistice mai lungi, conecționarea și transportul echipamentului etc., cad în sarcina celui de al treilea membru al biroului.

Când biroul secției este compus din mai mult de 3 membri, obligațiile lor se împart, de exemplu, în modul următor: problemele de pregătire a cadrelor și ale muncii organizatorice îi revin președintelui biroului; problemele de propagandă turistică, secretarului; al treilea membru al biroului organizează activitatea turistică în zilele de odihnă ca și taberele turistice și ieșirile în afara orașului și în sfârșit, al patrulea, organizează călătoriile turistice mai lungi.

Intr-o secție turistică mare, cu un activ puternic și care depune o muncă intensă și variată în domeniul turismului, se înființează comisii pentru pregătirea și îndeplinirea unora sau altora din acțiunile turistice. Comisiile sunt conduse de obicei de membrii biroului.

Aceste comisii pot avea un caracter permanent sau pot să fie alese pe un termen necesar îndeplinirii sarcinii trasate. De exemplu, comisiile provizorii se aleg

În vederea participării la întâlniri turistice, pentru pregătirea și organizarea unei seri turistice etc.

Se recomandă înființarea următoarelor comisii permanente :

- comisia pentru echipament;
- comisia pentru munca de agitație;
- comisia pentru pregătirea cadrelor;
- comisia pentru elaborarea itinerarilor;
- comisia pentru tabere și cabane;
- comisii pentru diferitele feluri de turism (pe apă, cu bicicleta, cu schiul, pe jos etc.).

Este necesar să se rețină bine regula: membrii biroului trebuie să depună toate eforturile în vederea antrenării în muncă a cât mai multor membri ai secției turistice, iar biroul trebuie să fie pivotul care organizează, coordonează și planifică întreaga activitate a secției.

Din această cauză cât mai mulți membri ai secției trebuie să participe la munca comisiilor.

Munca Secției Turistice

La elaborarea planului de muncă al biroului secției este necesar să se țină cont de efectivul numeric al secției, de numărul turiștilor calificați, de bazele ei financiare, cât și de alte condiții.

Problemele enumerate mai jos care trebuie să-și găsească expresia în planul de muncă al biroului secției, presupun o secție care lucrează bine, puternic organizată și strâns unită. Este foarte natural că o secție slabă și care se află abia la începutul muncii sale, nu va putea cuprinde toată sfera acestor probleme; din

această cauză în planul de muncă al unei astfel de secții vor intra numai acele probleme care corespund mijloacelor sale. Pe măsura creșterii și întăririi secției turistice, sfera problemelor cuprinse în planul de muncă al biroului secției, trebuie să crească și să se lărgească.

În planul de muncă al unei secții care dispune de un puternic activ, trebuie să fie cuprinse următoarele probleme :

1. Legătura cu consiliul asociației sportive, cu organizația sindicală, cu comitetul de partid și cu comitetul comsomolului

Biroul secției turistice trebuie să supună planul său de muncă, comitetului de partid și comitetului comsomolului și să-l coordoneze cu planul de muncă al consiliului asociației sportive, iar dacă acesta nu există, cu cel al organizației sindicale, raportându-le sistematic asupra muncii sale.

Acțiunile proiectate de biroul secției turistice, trebuie să facă parte integrantă din planul acțiunilor sportive și culturale ale organizațiilor de masă, locale.

Deoarece de obicei biroul secției nu are o bază financiară proprie, iar fiecare acțiune turistică este legată de diferite cheltuieli, biroul secției trebuie să ia toate măsurile ca acțiunile proiectate de secția turistică, să fie prevăzute în planurile financiare ale consiliului local al asociației sportive și al organizației sindicale.

2. Legătură cu secțiile turistice de pe lângă comitetul orășenesc (regional, pe ținut și republică) pentru cultură fizică și sport și cele de pe lângă asociația sportivă

Stabilirea acestor legături este necesară pentru obținerea de îndrumări în chestiunile turistice; pentru obținerea materialului de propagandă turistică; pentru menținerea legăturii cu secțiile turistice ale altor întreprinderi în scopul schimbului de experiență; pentru pregătirea acțiunilor turistice în comun (ștafeta turistică, întreceri, marșuri-întâlniri în stea etc.).

3. Legătura cu Direcția Turism și Excursii a Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice

Direcțiunea de Turism și Excursii a Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice (C.C.S.S.) și organele ei locale organizează consultații cu privire la probleme de turism, la împrumutul echipamentului turistic și excursii, conform unor itinerarii stabilite (parte din aceste itinerarii sunt considerate probe).

Pe lângă aceasta, D.T.E. a C.C.S.S. depune în multe locuri o activitate intensă în legătură cu excursiile și cu munca de organizare a turismului în zilele de odihnă.

Astfel, legătura cu D.T.E. dă posibilitatea de a se obține o consultație calificată cu privire la orice itinerariu prin U.R.S.S., de a folosi hărțile și literatura existentă la D.T.E. a C.C.S.S. și de a utiliza rapoartele colectivelor turistice asupra itinerariilor parcurse, precum și descrierile detaliate ale diferitelor itinerarii,

compuse de turiști, așa zisele „pașapoarte de itinerar”.

Prin D.T.E. se poate stabili legătura cu experții turiști, se poate invita un conferențiar, se pot obține foi de drum pentru turiștii care doresc să parcurgă un itinerar în care hrana, găzduirea etc., să le fie asigurate cu ajutorul D.T.E., se poate organiza vizitarea muzeelor și altor obiective. Astfel, legătura cu D.T.E. și cu organele ei locale va ușura simțitor munca biroului secției, mai ales în prima ei perioadă.

4. Organizarea serviciului de informații pentru diferitele probleme ale turismului și în legătură cu munca secției turistice locale

Informația trebuie să aibă două aspecte: unul general — în legătură cu sarcinile turismului sovietic, și altul special — legat de sarcinile secției turistice locale, de planul ei de muncă, de acțiunile ce le organizează, cu indicarea datelor.

Pentru informații se folosesc gazetele de perete (se recomandă a se edita numere turistice speciale cu fotografii) publicațiile, postul de radio-amplificare local etc.

Informațiile nu trebuie să aibă caracter întâmplător, ele trebuie publicate în mod regulat, în zile fixe.

Trebuie să se organizeze bine colțurile turistice și să se arate în ele modele de echipament, scheme de itinerar, fotografii etc. Materialul expus în colțul turistic trebuie din timp în timp improspătat.

5. Organizarea unei biblioteci și cartoteci turistice

Iniințarea unei biblioteci turistice speciale nu este neapărat necesară, dar e bine să se organizeze cel pu-

țin un sector turistic pe lângă biblioteca existentă a întreprinderii. Cărțile pentru acest sector pot fi procurate cu mijloace proprii.

Biroul secției trebuie să anunțe biblioteca despre apariția unor cărți noi turistice, trebuie să ajute biblioteca la procurarea acestor cărți și să antreneze la citirea lor pe membrii secției de turism.

Biroul secției trebuie să ia înțelegere cu biblioteca în privința organizării unui stand de cărți, având ca temă probleme de turism. Tot în bibliotecă se poate înființa o tablă cu întrebări și răspunsuri din domeniul turismului, care fără îndoială va îndeplini nu numai un rol consultativ dar va servi totodată și ca un bun mijloc de popularizare a turismului.

6. Organizarea consultațiilor turistice și a muncii de documentare în domeniul turismului

Un serviciu de consultații bine organizat, va ușura mult munca secției, în ceea ce privește organizarea călătoriilor, a plimbărilor și a excursiilor.

Materialul consultativ se poate obține dela organele locale ale D.T.E. a C.C.S.S. dela muzeul istorico-geografic și dela cunoscătorii regiunii. Dacă condițiile locale nu vor permite aceasta, atunci odată sau de două ori pe lună, în măsura în care s'au strâns întrebări, acestea trebuiesc comunicate în scris secției turistice unitonale, de pe lângă Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport sau D.T.E. a C.C.S.S. Răspunsurile primite e bine să fie afișate în colțul turistic.

E de dorit deasemeni ca din timp în timp, să se organizeze conferințe informative cu prezentarea regiunilor ce-l interesează pe turiști (despre Siberia,

Altai, Urali, Caucaz, despre Raionul Central etc.). Conferințele trebuiesc completate cu întrebări și răspunsuri cu caracter consultativ.

7. Organizarea vizităților

Importanța vizităților nu se mărginește la un rol cultural-informativ. Organizarea vizităților constituie unul din mijloacele de agitație ale turismului.

Vizitățile trebuie să aibă un scop precis; ele trebuie să fie organizate după un plan bine stabilit și să nu aibă un caracter întâmplător.

Dacă e posibil, trebuie cerut concursul biroului de excursii și în colaborare cu el, trebuie stabilit planul tematic al vizităților. Spre deosebire de vizitățile organizate de comisiile culturale, vizitățile organizate de biroul secției de turism, trebuie să prevadă în planul lor și vizitarea de obiective aflate în afara orașului și prin aceasta să capete caracterul de excursii. Astfel de vizități pot fi organizate și în colaborare cu comisiile culturale.

În aceste cazuri importanța dominantă o va avea la început vizitarea, iar excursia va servi numai ca un supliment al acesteia. Apoi se poate trece treptat la forme de muncă, în care scopul principal să fie excursia, iar vizitățile nu vor mai constitui un scop în sine ci o parte componentă și necesară a excursiei.

Vizitățile trebuiesc pregătite în amănunțime: să se fixeze în prealabil ora și locul de adunare, să se stabilească conducătorul și să se înștiințeze din timp colectivul întreprinderii, instituției sau școlii respective, asupra programului vizității proiectate.

8. Organizarea seminarilor pentru turiștii incepători, privitoare la pregătirea călătoriilor turistice

Participarea la o călătorie turistică, indiferent de durata ei și de mijloacele de deplasare folosite, cere din partea participanților cel puțin cunoașterea elementară a regulilor turistice.

Pentru ca participanții neexperimentați ai călătoriei să nu fie nedumeriți: ce să ia cu ei, cum să-și împacheteze lucrurile, cum să se îmbrace, cum să pregătească mâncarea, cum să aprindă focul în tabără, cum să întindă cortul, cum să se orienteze într-o localitate etc... este necesar ca din timp în timp pe măsura creșterii secției, să se organizeze seminariile pentru turiștii începători.

Se recomandă ca seminariile să aibă un program apropiat de acela ale seminarilor pentru obținerea insignei „Turist U.R.S.S.” Programul de mai jos, prevede 32 ore de învățământ.

I. Sarcinile culturii fizice sovietice — 2 ore

Educația fizică, parte integrantă a educației comuniste. Părerile lui Marx, Engels, Lenin, Stalin despre educația fizică.

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist (b) despre dezvoltarea culturii fizice și a sportului în U.R.S.S.

Sarcinile educației fizice în U.R.S.S., ce decurg din hotărîrile Partidului și ale Guvernului.

Organizarea conducerii culturii fizice și a sportului în U.R.S.S.

Rolul și importanța Complexului G.T.O., baza sistemului sovietic de cultură fizică.

Asociațiile sportive și sarcinile organizațiilor de cultură fizică.

II. Sarcinile și organizarea turismului în U. R. S. S. — 3 ore

Turismul ca mijloc de cunoaștere a Patriei Socialiste și de educare a patriotismului sovietic.

Insemnătatea turismului ca mijloc de fortificare și educație fizică.

Turismul ca formă de odihnă și însemnătatea lui în perioada de după război.

Formele de organizare a activului turistic: secții orașenești pe lângă comitetele pentru cultură fizică și sport; secții de bază pe lângă colectivele sportive din întreprinderi, instituții și din învățământul superior; secții și cercuri de turism în școli, în palatele și casele de pioneri.

Sarcini de bază ale secției:

Turismul îndepărtat și local. Turismul în zilele de odihnă. Importanța turismului de amatori.

Formele de bază ale muncii turistice: călătorii de amatori în grupuri mici, călătorii în masă prin ținutul respectiv, tabere turistice stabile și mobile, marșuri-întâlniri în stea, ștafete turistice, plimbări și excursii în masă.

Insigna „Turist U.R.S.S.”. Normele și cerințele pentru obținerea insignei de gradul I. Alegerea și confirmarea itinerarilor prevăzute în ținutul respectiv.

III. Informații fundamentale despre ținutul (republica, regiunea) respectiv — 6 ore

Harta ținutului. Caracteristicile sale fizico-geografice. Pelsajul. Râuri și lacuri. Trecut geologic.

Clima. Semne meteorologice locale. Bogății naturale. Bogății minerale. Fauna. Flora.

Populația ținutului. Datele cele mai importante ale istoriei ținutului, ale mișcării revoluționare, ale Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și ale războiului civil pe teritoriul ținutului. Ramurile principale ale economiei naționale. Impărțirea administrativă a ținutului. Particularitățile fizico-geografice și economice ale fiecărui raion în parte. Succesele construcției socialiste. Ținutul în perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Planul cincinal stalinist. Oamenii de vază din ținut.

Posibilități turistice, itinerarii și obiective de vizitări în ținutul respectiv.

IV. Pregătirea călătoriei turistice — 10 ore

Planul, itinerariul și colectivul

Stabilirea obiectivului călătoriei. Distribuția sarcinilor între participanți.

Intocmirea graficului deplasărilor. Normele de încărcătură permise, în funcție de vârstă, sex și starea sănătății (cu aplicație la mijloacele de deplasare, care vor fi folosite în călătoria prevăzută).

Obținerea consultațiilor, aprobărilor și foilor de drum.

Obligațiile organizatorilor călătoriilor turistice și ale participanților. Termenele de control ale călătoriei.

Pregătirea fizică și antrenamentul

Examenul medical în vederea călătoriei turistice. Exerciții fizice matinale.

Desfășurarea exercițiilor și a pregătirii fizice a turiștilor:

a) pregătirea pentru marș; pregătirea în vederea depășirii obstacolelor naturale;

b) antrenamentul special, (în funcție de mijloacele de deplasare, care vor fi folosite în călătorie) pregătirea pentru îndeplinirea normelor complexului „Gata pentru muncă și apărarea U.R.S.S.” ca bază a pregătirii fizice multilaterale a turiștilor.

Cunoștințe topografice necesare turistului

Documentare cu privire la hărțile din regiunea respectivă, corespunzătoare scopurilor turistice. Citirea hărților. Stabilirea pe hartă a itinerariului călătoriei proiectate. Însemnarea pe hartă a schemei de itinerar. Stabilirea timpului diferitelor etape ale călătoriei prevăzute. Orientarea în interiorul localităților cu hartă și fără hartă.

V. Organizarea călătoriei turistice — 9 ore

Organizarea deplasării

Calcularea timpului de mers în diferite condițiuni și pentru diferite grupe (pe jos, și cu alte mijloace de deplasare, care urmează a fi folosite în călătoria proiectată și care contează ca probă).

Tehnica mersului pe relieful diferite. Turiștilor care se folosesc în călătoria proiectată de alte mijloace de deplasare li se mai cer cunoștințe tehnice speciale. Formațiunile cele mai corespunzătoare în diferite condiții și ordinea de marș.

Alegerea itinerariului potrivit. Recunoașterea drumului. Regimul de marș. Impărțirea zilei. Trecerea obstacolelor naturale întâlnite. Autoasigurarea și asigurarea tovarășilor în diferite condiții periculoase.

Organizarea disciplinei în colectiv. Termene de control. Legătura cu instituția care a organizat marșul.

Echipamentul turistic

Alegerea îmbrăcăminții, a încălțămintei, a echipamentului și a mijloacelor de deplasare pentru diferitele feluri de călătorii în funcție de locul și timpul efectuării lor.

Pregătirea și aranjarea rucsacului. Posibilități locale pentru transportul povereii. Normele de încărcare.

Ajustarea, adaptarea și îngrijirea încălțămintei și a îmbrăcăminții. Confectionarea prin mijloace proprii a cortului, rucsacului și a sacului de dormit.

Repararea echipamentului și a mijloacelor de deplasare în cursul călătoriei (pentru turismul cu schiurile, pe apă și cu bicicleta).

Organizarea bivuacului

Alegerea locului și organizarea bivuacului.

Impărțirea obligațiilor colective.

Intinderea corturilor simple și ale altor feluri de corturi. Construirea de acoperișuri și colibe. Pregătirea așternutului.

Aprinderea focului. Uscarea încălțămintei și a îmbrăcăminții.

Procurarea și desinfectarea apei.

Alegerea alimentelor pentru diferitele feluri de călătorii.

Pregătirea hranei pe foc.

Folosirea pentru hrană a plantelor sălbatice, comestibile ce se găsesc în cursul călătoriei. Impărțirea practică a zilei.

Munca social-politică, studiile istorico-geografice și cultura fizică în timpul popasurilor scurte și a celor de o zi.

Higiena turistului și primul ajutor în timpul călătoriei

Higiena personală a turistului. Îngrijirea corpului, a încălțămintei și a îmbrăcăminții. Normele de alimentație.

Regimul de băutură. Efectele soarelui și ale apei; autocontrol.

Prevenirea celor mai răspândite boli.

Prevenirea degerăturilor. Confecționarea unei farmaci portative și folosirea ei.

Pansamente în caz de rosături, răniri, scrântiri, contuziuni și arsuri. Primul ajutor în caz de degerături și insolajii.

Transportul bolnavilor și accidentaților.

VI. Concluzii asupra călătoriei — 2 ore

Jurnalul turistului. Intocmirea raportului asupra marșului efectuat și a rapoartelor parțiale asupra diferitelor sarcini îndeplinite în drum.

Descrierea itinerariului și documentele ce-l ilustrează. Popularizarea rezultatelor călătoriei.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Lectori pentru ținerea seminariilor pot fi invitați prin D.T.E., muzeul istorico-geografic, instituțiile de învățământ superior sau prin alte organizații (deosemena se pot invita în acest scop și turiști cu experiență).

Seminariile vor contribui la crearea unui activ bun din rândurile membrilor secției și la alegerea candidaților potriviți pentru pregătirea instructorilor voluntari de turism.

9. Organizarea de lecții, conferințe, vizionări de filme

Experiența a arătat că o conferință bună, interesantă, ținută de un turist experimentat, însoțită de

proiecțiuni de diapozitive, mărește în mod simțitor, numărul acelor care doresc să practice turismul. Din cauza aceasta, biroul trebuie să se îngrijească în primul rând de organizarea unor astfel de conferințe.

Se recomandă deasemenea organizarea de prezentări care să dea imagini complexe asupra regiunii respective și vizionarea filmelor cu subiect turistic.

10. Organizarea plimbărilor în timpul zilei de odihnă

Turismul înseamnă deplasare; deaceia, munca de bază a fiecărei secții turistice trebuie să fie organizarea călătoriilor turistice. Primul pas în această direcție îl constituie organizarea plimbărilor, așa zisul „turism în zilele de odihnă”.

Plimbarea trebuie organizată în așa fel, încât să îndeplinească trei cerințe de bază: să asigure o bună odihnă „în mijlocul naturii”, să contribuie la însușirea obiceiurilor și a tehnicii turistice și să arate cele mai interesante locuri din raionul respectiv, remarcabile nu numai prin pitorescul lor ci și prin trecutul istoric și prezentul socialist.

O astfel de organizare a plimbărilor cere o muncă de pregătire intensă, amănunțită, o consultație calificată, conferințe cu cunoscătorii ținutului, alcătuirea detaliată a unui itinerariu interesant și neobosit.

La aceste plimbări este necesar să se atragă și membrii familiilor celor ce muncesc, organizând din timp în timp plimbări pe itinerarii alese în mod special și organizate în așa fel ca să poată participa și familia, inclusiv copiii mai mici.

Nu procedează just acele secții turistice, care se limitează în munca lor numai la tineret. Pentru turism

trebuesc atrase toate categoriile de muncitori și funcționari din întreprinderea respectivă, ținându-se totodată cont de specificul diferitelor vârste.

Organizarea itinerariilor speciale „familiare”, pe deplin accesibile și grupurilor cu copii, va ușura munca turistică printre muncitorii și funcționarii familisti.

Unor categorii de turiști li se recomandă să organizeze plimbări cu înopțarea, adică plecarea „în mijlocul naturii” seara, în ajunul zilei de odihnă. Este indicat ca dormitul să se organizeze în corturi, iar în lipsă de corturi, în sovhozuri, la colhoznici, în școli, dormitul asigurându-se printr-o înțelegere prealabilă.

11. Organizarea grupelor turistice de amatori

Grupa alcătuită din turiști, ce merg pe un itinerar stabilit în mod independent, cu un conducător ales din rândurile lor, în condiții de deplină auto-deservire, constituie cea mai bună formă a turismului sovietic, care corespunde cel mai mult tuturor cerințelor.

Din această cauză, problema organizării și sprijinirii acestor grupe trebuie să ocupe un loc de frunte în activitatea biroului secției.

Biroul trebuie să sprijine aceste grupe turistice de amatori, să le ajute să elaboreze itinerariul, să obțină consultațiile necesare, echipamentul, mijloacele de transport, iar câteodată, în cazuri speciale și mijloacele materiale necesare prin acordarea de subvenții din contul asociației sportive, al organizației sindicale sau din fondul premial, dacă participanții grupei sunt stahanoviști ai întreprinderii.

Grupul trebuie pregătit din timp, cu mult înainte de începerea călătoriei, pentru ca participanții grupelor

să cunoască în amănunt itinerariul, folosindu-se de izvoare literare, de hărți geografice și de consultații din partea unor oameni calificați.

În perioada de pregătire, participanții acestor grupe trebuie să efectueze câteva excursii de antrenament, înopțând în mijlocul naturii, aceasta pentru ca în timpul antrenamentului comun, să se poată constata dacă grupul e bine compus și dacă nu sunt printre participanți, deosebiri prea mari din punct de vedere al pregătirii fizice, al însușirii modului de deplasare propus etc.

12. Organizarea marșurilor turistice

Marșurile turistice, datorită caracterului lor de masă, au o mare însemnătate agitatorică.

Nu orice membru al secției turistice va risca pentru început să pornească în călătorie cu un grup restrâns. Pentru a putea participa la călătorii independente, el trebuie să-și însușească măcar primele noțiuni turistice și să primească o suficientă pregătire fizică.

O bună școală în această privință o constituie marșurile turistice.

Ca orice acțiune de masă, marșul turistic trebuie să fie bine chibzuit și pregătit cu minuțiozitate.

În primul rând, el trebuie să aibă un obiectiv. Iată câteva teme de marșuri:

1. pe urmele războiului civil;
2. pe urmele Marelui Război pentru Apărarea Patriei;
3. realizările planurilor cincinale staliniste;
4. prin locurile istorice ale ținutului (republicii, regiunii, raionului);

5. trecutul, prezentul și viitorul regiunii (republicii, ținutului, raionului).

În afară de aceasta, marșul trebuie să servească ca școală a turismului. El trebuie să cuprindă elemente de antrenament pentru diferitele feluri de turism, însușirea tehnicii călătoriilor, întreceri sportive etc.

Nu trebuie însă să se încarce marșul turistic prea mult cu diferite alte elemente, transformându-l într'un marș militarizat (marș „cadențat” pe tot parcursul etc.). Trebuie ținut minte că organizarea marșurilor militarizate, intră în competența altor organizații sociale; doar acele elemente a căror cunoaștere este necesară fiecărui turist, trebuiesc cuprinse în marșul turistic. Aici intră posibilitatea orientării în regiunea respectivă (folosirea hărții și a busolei) regulile vieții în aer liber (ritmul de marș, îngrijirea picioarelor, prepararea alimentelor, întinderea cortului etc.).

Astfel, marșul turistic constituie o adevărată acțiune turistică de masă, care trebuie popularizată numai-dacă de biroul secției.

13. Organizarea și efectuarea exercițiilor de antrenament

Toate felurile de activitate turistică (pedestră, pe apă, cu bicicleta, cu schiurile) sunt legate de un oarecare consum de energie. Pentru un organism antrenat, o povară dozată în mod rațional, contribuie la întărirea încheieturilor și la mărirea elasticității mușchilor. La un om neantrenat, aceeași încărcătură va provoca oboseală și va duce la un surmenaj dăunător sănătății.

Din această cauză biroul secției, trebuie să acorde o atenție deosebită problemei antrenamentului.

Gimnastica de dimineață, urmată de masaj, trebuie să fie obligatorie pentru toți turiștii, indiferent de vârsta lor.

Turiștii, care nu posedă insigna G.T.O., iar tinerii turiști — insigna B.G.T.O.*) (Fii gata pentru muncă și apărare), trebuie să se antreneze conform programului stabilit, pentru obținerea insignei G.T.O. (sau B.G.T.O.), pentru ca în cursul primului an să treacă toate probele prescrise.

Este demn de reținut că turismul este sportul celor tari, îndrăzneți, cu prezență de spirit și rezistenți, iar insigna G.T.O. trebuie să fie pentru fiecare turist (cu excepția persoanelor scutite de îndeplinirea normelor G.T.O. din cauza vârstei sau a stării sănătății lor) primul pas în drumul spre obținerea insignei „Turist U.R.S.S.”. Aceasta la rândul ei, reprezintă un pas spre cucerirea celui de al III-lea grad în turism.

Pregătirea în vederea trecerii probelor G.T.O. și în vederea obținerii insignei „Turist U.R.S.S.” trebuie să cuprindă și exerciții speciale de antrenament în diferite ramuri ale turismului.

Aceste exerciții trebuiesc făcute pe cât posibil în zilele de odihnă.

Indicațiile scurte de mai jos privesc exercițiile de antrenament în legătură cu cele mai răspândite feluri de turism.

Turismul pedestru. Turismul pedestru este cel mai răspândit și cel mai accesibil mod de a practica turis-

*) G. T. O. = corespunde cu G. M. A.
B. G. T. O. corespunde cu F. G. M. A.
(Nota Redacției Edit. C. G. M.)

mul, dat fiind că nu depinde de mijloace tehnice și nu cere un echipament special. Turistului pedestru îi sunt accesibile pădurile, râurile, munții și băștile. El poate să ajungă în locuri pe unde nu va putea trece nici biciclistul, nici automobilistul, nici călărețul.

Turistului pedestru aproape toate drumurile îi sunt deschise, cu condiția să posede tehnica mersului în orice locuri: prin munți și păduri, prin nisip și mlaștini. Iar această însușire se capătă printr'un antrenament prealabil.

Mai jos dăm o schemă model de exerciții de antrenament pentru turiștii pedestri (în zilele de Duminică).

Graficul recomandat pentru antrenarea turistului pedestru

Regimul zilei	1-3-a plimbare (pe drumuri și cărări vicinale)	a 4-6-a plimbare (cu învingerea ple- dicilor naturale vaduri, râpe, tufșuri)	Plimbările urmă- toare (se fac pe or șice timp și pe cât posibil pre- cându-se noaptea în corturi)
Marș	45 minute	50 minute	50 minute
Repaus	14 "	10 "	10 "
Marș	50 "	55 "	55 "
Repaus	20 "	5 "	5 "
Marș	50 "	55 "	55 "
Masa și rep.	3 ore	3 ore	3 ore
Marș	60 "	55 minute	55 minute
Repaus	—	10 "	5 "
Marș	—	55 "	55 "
Repaus	—	—	10 "
Marș	—	—	55 "

Pentru familiarizarea turistului cu antrenamentul pedestru, se recomandă să se mărească treptat lungimea drumului, viteza mersului și greutatea sacului din spate. La începutul antrenamentului lungimea drumului nu trebuie să treacă de 8—12 km, și se va mări treptat până la 20—30 km.

Viteza marșului în diferite sectoare poate fi mărită în funcție de profilul și caracterul locului, dela 3—4 până la 5—6 km pe oră, iar greutatea rucsacului dela 6—8 kg până la greutatea întreagă cerută pentru efectuarea căătoriei.

Turismul cu schiul. La efectuarea antrenamentelor cu schiuri este necesar să se verifice în prealabil starea echipamentului (schiurile, legăturile, bețele, unsoarea pentru schiuri, piesele de rezervă, materialul și uneltele pentru a putea face reparațiuni în timpul marșului) și a îmbrăcăminții participanților.

Forțele participanților trebuie să fie aproximativ egale. La început, excursiile se fac pe o distanță de 10—12 km, iar la sfârșitul antrenamentului, drumul parcurs atinge lungimi de 30—45 km.

Efortul organismului poate fi mărit prin mărirea vitezei mersului, prin includerea în itinerar, de porțiuni cu pante abrupte, cu tufșuri și cu alte obstacole.

Dacă printre participanții excursiei se găsește un expert în materie de turism cu schiuri, e bine să se organizeze dormitul în pădure.

Turismul nautic. Exercițiile de antrenament ale turiștilor pe apă constau în perfecționarea tehnicii inotului (acolo unde se găsesc bazine închise, antrenamentul se va face în timpul iernii) și în tehnica vâslitului și în mânăuirea velelor.

Antrenamentul trebuie făcut în mod sistematic, ținându-se cont de felul vasului cu care urmează a se face călătoria turistică.

Turismul cu bicicleta. Antrenamentul bicicliștilor trebuie să înceapă cu cursa de 20—30 km pe un drum bun, urmată de mers pe drumuri și cărări vicinale (în câmpii, în păduri, cât și pe locuri mai accidentate).

Efortul organismului poate fi mărit printr'o ridicare treptată a vitezei mersului și prin mărirea distanței parcurse (câte sfârșitul exercițiilor, lungimea mersului pe zi, pentru bicicliști antrenați poate să atingă 50—60 km pe drum accidentat).

14. Pregătirea turiștilor în vederea trecerii probelor pentru obținerea insignei „Turist U.R.S.S.” și pentru calificarea sportivă

Insigna „Turist U.R.S.S.” constituie o mărturie a faptului că turistul respectiv și-a însușit calificarea minimă și că e pregătit pentru călătoriile mai complicate; numărul membrilor din secție care posedă insigne „Turist U.R.S.S.”, arată cum a muncit secția și reprezintă oarecum bilanțul celor realizate.

Pe lângă aceasta, insigne „Turist U.R.S.S.” are o mare însemnătate agitatorică și reprezintă primul pas spre calificarea sportivă.

Din această cauză, problema pregătirii turiștilor în vederea trecerii probelor pentru insigne „Turist U.R.S.S.”, trebuie să fie o preocupare permanentă a biroului secției, iar toate acțiunile ei trebuie legate de pregătirea membrilor secției pentru trecerea acestor probe. E de menționat, că turiștii purtători de in-

signe, reprezintă activul din care biroul secției va forma turiști calificați, instructorii de masă și activiștii de frunte ai secției.

Pentru pregătirea membrilor secției în vederea trecerii probelor pentru insigna „Turist U.R.S.S.” se recomandă a se ține seminarii, conform programului probelor pentru insigna „Turist U.R.S.S.” și să se organizeze marșuri pe anumite itinerarii ale regiunii respective în vederea probelor.

Dacă în regiunea (ținutul) dată nu există itinerarii elaborate în mod special în vederea probelor, atunci biroul secției trebuie să se ocupe de stabilirea lor, folosind pentru aceasta sfaturile turiștilor experți și ale acelor care se ocupă cu studiul istoriei și geografiei regiunii, și ținând cont de indiciile ce determină gradul de dificultate a itinerariilor turistice.

Niciun membru al secției fără insigna „Turist U.R.S.S.” Această lozincă trebuie să ardevină programul de muncă al fiecărui birou al secției.

Alăturat dăm un grafic model pentru munca de învățământ a secției, privind pregătirea turiștilor — membri ai secției, în vederea trecerii probelor pentru insigna „Turist U.R.S.S.” (vezi tabelul din pag. 40 bis).

În grafic lunile nu sunt indicate pentru ca el să poată fi folosit ușor, fără să se schimbe ordinea cursurilor, în orice raion al U.R.S.S. și în orice moment.

Ar fi de dorit, dacă e posibil, să fie mărit numărul orelor, rezervate după grafic, exercițiilor de antrenament și plimbărilor.

Pentru a reduce numărul lecțiilor teoretice ce se țin în clădiri închise, aceste lecții pot fi combinate cu plimbări în afara orașului. Acest sfat privește în pri-

mul rând subiectele: „Noțiuni de bază asupra regiunii respective”, „Pregătirile pentru călătorie” etc.

Trebuie ținut deasemenea cont că începând din anul 1949, D.T.E. a C.C.S.S. a organizat o serie de itinerații incluse în probe (pentru obținerea insignei „Turist U.R.S.S.” și pregătirea în tabere turistice a turiștilor care vor să obțină insigna. În legătură cu aceasta, se recomandă marșurile efectuate pe itinerațiile incluse în probe sau șederea în taberele turistice în baza foilor de drum speciale, obținute prin D. T. E. a C.C.S.S.

Înmânarea insignei „Turist U.R.S.S.” membrilor secției care au trecut toate probele, trebuie să aibă loc într'un cadru solemn, cu ocazia întâlnirilor turistice, în adunări generale etc.

Insigna „Turist U.R.S.S.” se eliberează de către comitetele pentru cultură fizică și sport.

15. Diferitele categorii de norme în turism

În anul 1949, Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., a aprobat noua clasificare sportivă pe întreaga Uniune, în care pentru prima oară, au fost prevăzute diferite norme în turism (vezi anexa 4) la fel ca și în celelalte ramuri ale sportului.

Introducerea în turism a normelor pe categorii, contribuie la creșterea rapidă a numărului turiștilor și la ridicarea calificării lor și obligă totodată secțiile de turism să se ocupe în mod serios de ridicarea calificării sportive a membrilor secției.

Sarcina biroului secției turistice constă în popularizarea normelor stabilite și în acordarea ajutorului

MODEL GRAFIC
pentru programul de învățământ al secției turistice privind pregătirea turiștilor
în vederea obținerii Insignei „Turist U. R. S. S.”

Lunile	I-e	II-e	III-e	IV-e	V-e	VI-e	VII-e	VIII-e	IX-e	X-e	XI-e	XII-e
Curs teoretic 32 ore	Sarcinile eului fizice sovietice (2 ore) Sarcinile și organizarea turismului în U.R.S.S. (3 ore)	Noțiuni de bază despre șinul respectiv (republică, regiune), 6 ore		Pregătirea călătoriei turistice 10 ore	Organizarea călătoriei turistice 9 ore			Con- cluzii asupra călăto- riei 2 ore		Călăto- ria inclusă în probă 14-21 zile		Trecere probelor pentru insigne „Turist URSS-
	Excursii de antrenament 270 ore, dintre care exerciții practice 28 ore	5 ore	3 ore	3 ore	5 ore	5 ore	3 ore	3 ore	2 ore			
	20 ore	20 ore	20 ore	20 ore	20 ore	20 ore	20 ore	30 ore	30 ore	10 ore		30 ore
		Topografie 8 ore		Pregătirea fizică 6 ore	Organizarea mărșului și bivouacul 8 ore		Higienea turiștilor 2 ore	Con- cluzii 4 ore				

necesar diferitelor grupuri de tovarăși, în vederea ridicării calificării lor turistice sportive.

Pentru aceasta, în primul rând trebuie să se pregătească o serie de itinerarii în cadrul ținutului respectiv, itinerarii care îndreptățesc la obținerea unuia din gradele sportive. Aceste itinerarii trebuiesc popularizate pe larg nu numai printre membrii secțiilor, dar și în sânul întregului colectiv al întreprinderii, instituției sau școlii superioare respective și să fie expuse la loc vizibil, sub titlul „Itinerarii, care dau dreptul la încadrarea în diferitele categorii sportive în turism”.

În acelaș scop, e indicat să se folosească gazeta de perete și diverse publicațiuni în care să se facă descrierea amănunțită a itinerariului inclus în probă, însoțită de fotografii și alte materiale.

Pregătind itinerariile, secția trebuie să țină evidența calificării tuturor membrilor săi, stabilind care dintre ei are dreptul să se încadreze într'o anumită categorie sportivă. Actele tovarășilor, care au îndeplinit condițiile pentru a fi încadrați într'o anumită categorie sportivă (vezi anexele 4, 6 și 7) trebuiesc înaintate spre examinare, consiliul regional al asociației sportive, care le va transmite pentru aprobare, comitetului respectiv pentru cultură fizică și sport.

Ceilalți tovarăși trebuiesc împărțiți pe grupe, după performanțele lor turistice. Se va numi la fiecare grupă câte un instructor care va elabora un plan de pregătire a turiștilor calificați, urmărind îndeaproape executarea lui.

Nu trebuie uitat, că pregătirea turiștilor calificați este cea mai importantă sarcină a secției turistice. Felul în care secția va ști să lucreze în această direc-

ție, felul cum va ști să pregătească sportivii pentru obținerea insignei „Turist U.R.S.S.” va fi hotărâtor pentru aprecierea capacității de muncă a secției și a biroului ei.

Pentru ușurarea evidenței realizărilor sportive ale membrilor secției, se recomandă ținerea unui registru de evidență a cadrelor turistice (vezi anexa 6).

Registrul de evidență poate fi înlocuit prin chestionare care cuprind aceleași întrebări. Chestionarele prezintă unele avantaje, dat fiind că pot fi clasificate după diferitele categorii turistice, iar în cadrul fiecărui grup, după calificarea sportivă (maistru sportiv de gradul I etc.). Chestionarele trebuie păstrate în dosare pentru a nu se pierde.

16. Concursul dat turiștilor care doresc să plece pe itinerariile D.T.E. a C.C.S.S.

Nu toți turiștii pot lua parte la călătoriile sau marșurile turistice de amatori. Unii preferă să călătorească cu foi de drum eliberate de D.T.E. a C.C.S.S., pe itinerarii unde li se asigură dormitul, transportul, hrana și toate cele necesare pentru efectuarea excursiei și satisfacerea cerințelor culturale. Biroul secției trebuie să acorde ajutorul necesar acestor tovarăși pentru obținerea foilor de drum și informațiile necesare în vederea alegerii itinerariului.

Pentru aceasta trebuie să se afle din timp dela D.T.E. a C.C.S.S. care sunt itinerariile incluse în probă, să se afișeze numărul acelor care doresc să plece în aceste itinerarii, să se organizeze consultații și să se ia măsurile necesare pentru distribuirea foilor de drum ce se primesc din partea organizațiilor sindicale.

17. Organizarea taberelor și cabanelor turistice

Când secția turistică se întărește, când își câștigă autoritate, duce o muncă turistică regulată și își creează un activ puternic, capabil de muncă, e necesar ca biroul secției să pună problema înființării de cabane și tabere turistice proprii.

Cabanele turistice, ca puncte de bază pentru excursiile prin regiunea respectivă, pot fi la început foarte primitive.

O cameră în casa unui pădurar sau colhoznic luată în arendă, sau un șopron pentru care s'a obținut cuvenita aprobare, pot oferi loc pentru-dormit și un confort elementar.

Trebuie stabilit cu posesorii acestor clădiri ca turiștii să aibă posibilitatea să-și fiarbă apă pentru ceai, să-și pregătească mâncare, etc. Pentru dormit se pot așeza pe podea saltele umplute cu fân sau la nevoie se va așterne paie.

Aceste cabane-adăpost trebuie să se afle la distanțe de 15—20 km una de alta. Cu ajutorul lor se vor putea întocmi câteva itinerarii prin regiunea respectivă. Organizarea unor astfel de baze, este o acțiune puțin costisitoare, dar foarte importantă pentru munca turistică, așa încât biroul secției trebuie să facă tot posibilul să le înființeze.

Se înțelege că pentru început, ne vom limita la organizarea a 1-2 baze; dar în același timp vom sesiza consiliul raional al asociației sportive, punând problema organizării de baze primitive cu forțele secțiilor turistice și a celorlalte întreprinderi, cu ajutorul asociației sportive și a organizației locale a D.T.E. a C.C.S.S.

Se recomandă înființarea unei astfel de rețele și pe baze colective, atrăgând în această muncă și alte colective sportive precum și comitetele pentru cultură fizică și sport.

Mai complicată este organizarea unei tabere turistice de învățământ. Tabăra turistică de învățământ poate fi staționară sau mobilă.

Scopul taberei este pregătirea cadrelor turistice (instructori, turiști calificați și posesori de insigne).

Pentru organizarea taberei este nevoie de personal de servicii, de inventar (corturi, vase etc.) și de alimente.

Tabăra staționară trebuie să fie bine amenajată, să aibă bucătărie, paturi, mobilă, un colț cultural, bibliotecă. Tabăra volantă poate fi organizată mai primitiv.

Organizarea taberei necesită o muncă asiduă. Ea se recomandă numai unui birou de secție puternic, strâns legat de consiliul D.T.E. și de organizațiile sindicale și cu o bază financiară temeinică.

18. Organizarea stocului de echipament turistic

Călătoriile turistice sunt legate de folosirea echipamentului turistic: rucsacuri, corturi, busole, schiuri, bărci și caiacuri.

Lipsa vreunui obiect poate să aibă influență asupra desfășurării acțiunii turistice întreprinse și uneori poate chiar să cauzeze și contramandarea ei.

De aceea procurarea inventarului merită o atenție deosebită.

În planul său, biroul trebuie să prevadă ajutorarea turiștilor care doresc să-și procure un echipament propriu sau să-și împrumute echipamentul dela organele

asociației sportive sau dela D.T.E. a C.C.S.S. Cum însă D.T.E. a C.C.S.S. nu are pretutindeni depozite cu echipament și mai ales, cum echipamentul aflat în depozite e deocamdată insuficient; biroul secției trebuie să-și creeze un inventar propriu de echipament pentru împrumut.

Echipamentul turistic necesar secției sau chiar unul număr mai mare de secții din raion, poate fi lucrat de cooperativele de producție respective.

Inițiativa unei secții turistice va putea ușura în mod simțitor munca tuturor secțiilor turistice din întregul raion.

Se recomandă a se examina deasemenea posibilitatea confecționării diferitelor feluri de echipamente turistice în întreprinderea respectivă. E necesar ca această problemă să fie discutată în prealabil cu organizațiile de masă și cu conducerea întreprinderii.

Înșiși turiștii pot să-și confecționeze în timpul lor liber multe obiecte de echipament turistic din deșeuri.

Se cunosc cazuri când membrii unei secții turistice, în urma înțelegerii cu conducerea întreprinderii, folosind deșeuri de materii prime și-au confecționat bărci, caiacuri, marmite și alte obiecte de inventar turistic.

Cu puțină inițiativă și spirit inventiv, fiecare raion va putea să-și creeze singur echipamentul turistic necesar, folosind resursele sale interne.

19. Munca turistică în cluburi

Dacă o întreprindere are un club, se recomandă ca activitatea secției turistice să fie legată în mod organic de conducerea clubului. Aceasta se poate realiza, introducând în planul de activitate al clubului, organi-

zarea vizităților în colectiv, a excursiilor în împrejurimile orașului, a conferințelor cu subiect turistic, a expozițiilor și a reprezentațiilor cinematografice cu vederi din țară, toate acestea organizate de biroul secției turistice. Biroul secției turistice trebuie să ceară clubului să finanțeze acțiunile turistice, organizate în colaborare.

Deasemeni, e necesar ca în cadrul clubului să se organizeze o cameră specială, precum și un loc pentru colțul turistic sau pentru o vitrină turistică.

O secție turistică activă poate să ocupe un loc de frunte în planul de activitate cultural-sportivă a clubului

20. Participarea la întâlnirile turistice

Primăvara, turiștii fac deobicei pregătiri în vederea sezonului de vară.

Se analizează realizările din timpul iernii, se proiectează itinerarii pentru sezonul de vară. Turiștii simt dorința de a-și împărtăși impresiile cu alți turiști.

Schimbul de experiență turistică are o mare importanță organizatorică. Deaceea, la Moscova, de exemplu, în fiecare an, în prima Duminică a lunii Iulie, are loc o întâlnire a turiștilor. Primită deobicei cu un mare entuziasm, ea reprezintă o trecere în revistă a forțelor turistice. Aceste întâlniri au devenit o tradiție la Moscova.

Organizarea întâlnirilor turistice se recomandă tuturor orașelor, unde există cel puțin 2—3 secții turistice.

Cea mai puternică și mai activă dintre secții trebuie să ia inițiativa de a pune în față comitetului local de cultură fizică și sport, cât și în fața D.T.E. a C.C.S.S. problema organizării unei întâlniri turistice.

Întâlnirea e bine să se organizeze în locuri pitorești, iubite de turiști. Deasemenea, se recomandă ca participanții să vină la locul de adunare pe drumuri diferite, folosind diverse mijloace de deplasare (pe jos, cu bărci, cu bicicleta).

Programul întâlnirii trebuie să cuprindă un meeting scurt, citirea rapoartelor întocmite de conducătorii celor mai bine pregătite grupe turistice (asupra pregătirii lor pentru călătorie cu indicarea itinerariului) cât și organizarea de competiții turistice și sportive.

Nu trebuie să uităm că întâlnirea turistică constituie un bun mijloc de agitație și din această cauză, ea trebuie să fie bine pregătită și anunțată din timp ru numai membrilor secției, dar și tuturor colaboratorilor din întreprinderea, instituția sau școala superioară respectivă, ajutând pe toți acei care doresc să participe la întâlnire.

21. Organizarea de expoziții documentare, rapoarte și conferințe

Fiecare acțiune turistică trebuie să fie folosită și ca mijloc de agitație turistică.

Pe de altă parte, fiecare întâlnire turistică trebuie întărită prin concluzii.

Grupurile de turiști s'au întors din marșuri și călătorii turistice. Ar dori să-și împărtășească impresiile și altor turiști, să le povestească despre măreția Patriei noastre, despre marile orașe și uzine, despre minunatele peisagii văzute. Ei au strâns material interesant. Unii au făcut o colecție geologică, alții una botanică. Mulți au cules povești și cântece noi, sau au înscris cele povestite de cei care au luat parte la Marele Război pentru Apărarea Patriei, sau de partizani.

Tot acest material bogat și interesant, adunat de turiști nu trebuie să se piardă. El trebuie prelucrat și apoi predat instituțiilor interesate, în primul rând, muzeelor istorico-geografice.

Dar înainte de a preda materialul, e bine să organizăm în întreprindere o expoziție documentară cu subiectul: „Ce au văzut turiștii noștri în cursul călătoriilor din anul 19...”

Trebuie să arătăm itinerariile parcurse de grupurile de turiști, echipamentul, jurnalele, fotografiile luate în timpul excursiei și materialul cules.

Se recomandă a se organiza asemenea expoziții de două ori pe an, pentru a se arăta munca depusă în timpul verii și în timpul iernii.

În timpul expoziției, e indicat să se țină conferințe de către cei care au luat parte la excursii.

Dacă întreprinderea are club, această muncă trebuie legată de munca clubului, insistându-se pe lângă conducerea acestuia să fie înglobată în programul de activitate al clubului.

E bine să se organizeze și o mică expoziție volantă care să se poată transporta din atelier în atelier.

E necesar deasemeni să se organizeze un schimb de experiență între turiștii diferitelor întreprinderi. În acest scop se recomandă ca cei care au luat parte la excursii să țină conferințe în alte întreprinderi, iar turiștii din aceste întreprinderi să țină la rândul lor conferințe în întreprinderea noastră.

22. *Planul financiar și mijloacele bănești pentru munca turistică*

Aproape toate acțiunile turistice sunt legate de cheltuieli.

De aceea, când biroul secției, pregătește planul său de muncă, planul de organizare a acțiunilor turistice, trebuie neapărat să țină seama de posibilitățile sale financiare, stabilind dinainte sursele de finanțare.

Astfel de surse sunt în primul rând, cotizațiile membrilor din secția respectivă cât și mijloacele puse la dispoziție pentru munca turistică de către D.T.E. și organizațiile sindicale. Afară de aceasta, în unele întreprinderi pot fi folosite și fondurile speciale destinate îmbunătățirii tratului, premiilor etc.

La întocmirea planului financiar, biroul secției trebuie să stabilească din timp cotizațiile celor care participă la acțiunea turistică, ținând seama că cheltuielile de bază trebuiesc suportate de membrii secției și numai o mică parte din acțiunile turistice, în special cele cu caracter agitatoric, pot fi plătite din fondurile oferite de organizațiile de masă din întreprindere.

În același timp, biroul trebuie să vie în ajutorul membrilor secției pentru a crea mijloace proprii. În acest scop se pot face în mod organizat depuneri lunare voluntare la casa de economii sau se poate aranja cu conducerea întreprinderii să se îndeplinească o muncă specială suplimentară, iar plata ei să intre în fondul călătoriei proiectate etc.

Un exemplu în acest sens, este munca depusă de secția turistică a unei instituții de învățământ superior, ai cărei membri au descărcat, 12 vagoane de lemne asigurându-și în felul acesta efectuarea unei călătorii în Caucaz.

E necesar să se calculeze din timp toate mijloacele bănești necesare, să se găsească posibilități de finanțare — și numai după aceea să se treacă la întocmirea

planului de activitate turistică. Procedând astfel, planul va fi real.

Trebuie deasemeni ținut seama că unele acțiuni turistice care necesită cheltuieli se pot realiza cu mijloace minime dacă se vor folosi posibilitățile materiale ale întreprinderii.

De exemplu, transportul cu automobilul pentru vizitări sau excursii în afara orașului, se poate obține dela întreprindere în condiții mai favorabile. Deasemeni se poate folosi gospodăria auxiliară a întreprinderii pentru găzduirea excursioniștilor.

La întocmirea planului financiar trebuie prevăzute cheltuielile următoare:

1. *Pentru organizarea vizităților:* Plata transportului cu tramvaiul sau alt mijloc de transport local, plata transportului pe cale ferată (sau alte mijloace de comunicații cu împrejurimile); cheltuieli legate de efectuarea vizitării obiectivelor în care intră și plata ghidului.

De regulă toate aceste cheltuieli se acoperă din cotizațiile turiștilor și numai o parte din ele (plata conducătorului excursiei) poate fi acoperită din fondul organizației sindicale. (conform articolului „cheltuieli pentru munci culturale”).

2. *Pentru organizarea cursurilor* (de pregătire a membrilor secției în vederea excursiilor) *lecțiilor, conferințelor, vizionărilor de filme:* plata lectorilor, a conferențiarilor și locațiune pentru film.

Mijloacele financiare necesare se pot obține din bugetul consiliului colectivului sportiv al sindicatului precum și din fondurile clubului, dacă acesta există în întreprindere;

3. *Pentru efectuarea excursiilor în afara oraşului* — Plata transportului pe cale ferată, plata conducătorului (dacă secţia nu poate să delege un conducător din colectivul său), cheltuielile pentru material fotografic (dacă există un fotograf propriu) şi cheltuielile legate de vizitarea diferitelor obiective (vezi mai sus). Parte din aceste cheltuieli, (de exemplu, plata conducătorului, poate s'o ia asupra sa organizaţia sindicală (conform articolului bugetar: „cheltuieli pentru munci culturale”).

4. *Pentru grupele turistice de amatori şi pentru obţinerea foilor de drum pe itinerariile D.T.E. a C.C.S.S.* — Plata transportului pe cale ferată (sau pe apă) a transportului local, cheltuieli pentru echipament şi amenajări, pentru alimente şi taxele de dormit etc. Aceste cheltuieli se acoperă în general din cotizaţiile excursioniştilor şi numai în mod excepţional, în special fruntaşii în producţie sunt scutiţi de aceste cheltuieli, ele fiind suportate de organizaţia sindicală, consiliul asociaţiei sportive şi de întreprindere (din fondul premial).

5. *Pentru organizarea cabanelor şi taberelor turistice* — cheltuielile pentru închirierea şi întreţinerea clădirii, pentru obţinerea inventarului etc.

Ăcestea se pot efectua numai dacă mijloacele necesare vor fi prevăzute, parte în bugetul consiliului colectivului sportiv, sau organizaţiei sindicale şi parte, în bugetul întreprinderii, ținându-se seamă că o bună parte a cheltuielilor va fi recuperată din sumele încasate de la excursionişti.

6. *Pentru organizarea expoziţiilor documentare, a conferinţelor, lecţiilor etc.*, toate cheltuielile se fac prin

12802

club și organizația sindicală, care trebuie să le includă în planul lor de muncă.

În toate cazurile e necesar să se țină seama de faptul că bugetul anului următor trebuie să fie întocmit în acord cu organizațiile respective, nu mai târziu de sfârșitul trimestrului al III-lea sau la începutul celui de al IV-lea al anului curent, căci altfel poate fi prea târziu și munca biroului secției va fi într-o oarecare măsură paralizată.

La întocmirea planului financiar al secției, trebuie să se țină seama deasemeni de fondurile alocate pentru scopuri turistice, pe linia asigurărilor sociale.

Aceste mijloace stau la dispoziția organizațiilor sindicale și se cheltuiesc de preferință pentru obținerea foilor de drum pe itinerariile D.T.E. a C.C.S.S.

BCU 23. Evidența muncii secției

E necesar ca încă de la început, biroul secției să organizeze o evidență a întregii lui activități. Evidența trebuie să cuprindă nu numai înșiruirea acțiunilor, cu indicarea numărului participanților, ci și aprecierea calitativă a acestor acțiuni.

Pe baza materialului strâns, se întocmește un raport, care se prezintă la fiecare jumătate de an Consiliului Asociației Sportive și organizației sindicale.

E de la sine înțeles că lista problemelor enumerate mai sus, de care trebuie să se ocupe biroul secției, nu poate fi considerată completă. În condiții locale speciale, biroul secției poate să fie pus în fața unei serii întregi de probleme noi în legătură cu munca lui. Pe de altă parte, ținând seama de caracterul și volumul

muncii biroul secției, mai ales la începutul muncii, poate să limiteze cercul de probleme, propus mai sus.

În acest caz, se poate recomanda următoarea listă de probleme:

1. Contactul cu consiliul local al asociației sportive, cu organizația sindicală, cu comitetul comsomolului, precum și cu D.T.E. a C.C.S.S.;

2. Consultații, conferințe și rapoarte;

3. Pregătirea cadrelor turistice (purtători de insigne, turiști calificați, instructori);

4. Organizarea antrenamentului;

5. Organizarea grupelor de amatori;

6. Participarea la întâlnirile turistice.

Însfârșit, trebuie să arătăm că biroul secției nu trebuie să caute să cuprindă deodată toate problemele, până când nu rezolvă pe cele fundamentale, organizatorice.

Numai după ce și-a întărit pozițiile organizatorice fundamentale, colaborând în mod organic cu organizațiile de masă ale întreprinderii, biroul se poate gândi la desfășurarea muncii, acordând o atenție deosebită creării, în jurul biroului secției, a unui activ puternic, capabil de muncă.

În aceasta constă chezașia succesului în munca secției turistice.

Alegerea și pregătirea itinerariului turistic

Itinerariul unei excursii, bine proiectat și pregătit trebuie să conțină trăsăturile caracteristice ale turismului sovietic.

El trebuie să cuprindă elemente pentru completarea cunoștințelor. De exemplu, cunoașterea regiunii natale. Aici poate să intre studiul solului și reliefului, al cli-

mel, al faunei și florei, cunoașterea locurilor istorice, a populației și a felului ei de trai, a economiei etc.

În acelaș timp itinerariul trebuie să conțină elemente de cultură fizică, să contribuie la întărirea sănătății și la fortificarea participanților.

E necesar deasemeni să se includă în itinerar competiții cu caracter turistic. Se pot organiza competiții cu următoarele teme: marșul executat de diferitele grupe de excursioniști până la cabană, după o direcție indicată, marșuri de orientare, trecerea înnot a râurilor, alegerea locului pentru bivuac, întinderea corturilor etc.

Itinerariul trebuie deasemeni să cuprindă toate elementele itinerariilor incluse în probe pentru obținerea insignei „Turist U.R.S.S.” sau, pentru obținerea unei calificări turistice (durata în zile și în kilometri, învingerea obstacolelor naturale, ridicarea de adăposturi în locuri nepopulate etc.).

În acelaș timp, itinerariul trebuie neapărat să asigure excursioniștilor o odihnă sănătoasă.

Imbinarea rațională în itinerar a tuturor cerințelor enumerate, în așa fel încât ele să corespundă scopului urmărit, hotărăște succesul excursiei.

Itinerariile de antrenament, întocmite pentru o zi sau o zi și jumătate trebuiesc compuse în așa fel ca ele să dea o idee generală asupra tehnicii deplasării asupra orientării pe teren (după hartă, cu ajutorul busolei și după semnele locale), asupra modului cum se organizează un bivuac (aprinderea focului, pregătirea mâncării, întinderea cortului, organizarea odihnei).

În acelaș timp aceste itinerarii trebuie să-i învețe pe participanți „să privească și să vadă”, adică să știe

să se descurce în toate situațiile întâlnite în drum și să rețină toate cele văzute.

În itinerariile excursiilor mai lungi, cunoașterea regiunii natale va ocupa un loc important în raport cu sarcina dată și cu interesul participanților.

Deaceia, la alegerea și pregătirea unui itinerar turistic, trebuie să se stabilească înaintea tuturor scopurile și sarcinile excursiei proiectate și legate de sfera de interes a participanților.

Dacă scopul excursiei este cunoașterea generală a unei anumite regiuni, atunci din izvoare literare, după datele muzeului istorico-geografic, și din informațiile culese de la cunoscători, trebuie să se stabilească trăsăturile cele mai caracteristice ale regiunii respective, atât din punct de vedere geografic cât și economic.

Linia itinerariului trebuie trasată pe hartă în așa fel ca în limita zilelor disponibile și a numărului de kilometri proiectați ca să cuprindă cele mai caracteristice puncte ale regiunii.

Dacă scopul excursiei este cunoașterea plantelor din acea regiune, itinerariul trebuie stabilit astfel ca să se atingă locul în care se găsește cea mai caracteristică plantă a regiunii.

Dar, în niciun caz nu trebuie să se neglijeze importanța politică și de cultură generală a excursiilor; aceste probleme trebuie să se oglindească în fiecare itinerar.

După ce s'a însemnat pe hartă itinerariul excursiei proiectate și toate obiectivele alese pentru a fi vizitate se va fixa un program, prin care se va stabili distanțele ce urmează a fi parcurse în fiecare zi, se va indica în mod informativ locurile unde se pot aduna diferitele materiale, unde se va petrece noaptea precum și

programul din timpul zilei. Acestea din urmă este bine să coincidă cu locurile indicate pentru a fi cercetate în mod amănunțit.

Se înțelege dela sine, că stabilirea itinerariului trebuie să fie strâns legată de mijloacele de deplasare: Itinerariul turiștilor nautici este legat de existența cursurilor de apă, itinerariul bicicliștilor de drumuri. Numai itinerariul turiștilor pedestri poate fi ales aproape fără nicio restricție.

Când se compune programul excursiei, e necesar să se prevadă o rezervă de timp în caz de vreme nefavorabilă sau în cazul întâlnirii în drum a unui obiectiv care necesită a fi cercetat mai îndeproape.

Rezerva de timp trebuie să fie de aproximativ 1—1½ zile pentru fiecare săptămână de excursie, în raport cu anotimpul, cu caracteristicile climatice și cu măsura în care regiunea este cunoscută. În timp de iarnă, în perioada ploilor de primăvară și de toamnă și în regiuni puțin cunoscute, rezerva de timp trebuie să fie mai mare.

La întocmirea programului, e necesar să se țină seama deasemeni și de posibilitățile financiare ale participanților.

În perioada de pregătire a itinerariului ar fi de dorit să se stabilească o legătură prin corespondență cu muzeele istorico-geografice și cu organizațiile turistice din regiunea în care urmează să aibă loc excursia.

Prin această corespondență se vor putea obține informații cât mai exacte și mai recente asupra obiectivelor de vizitat, asupra transportului local, asupra posibilităților de aprovizionare și asupra locurilor unde se poate înopta. Deasemenea, se pot produce rectifi-

cările necesare în itinerariile și în programul călătoriei

După stabilirea itinerariului și programului, se poate trece la întocmirea listei echipamentului necesar pentru excursie. Felul echipamentului turistic este în funcție de anotimp, de regiune, de mijloacele de deplasare și de durata excursiei.

Se înțelege că echipamentul unui schior se va deosebi mult de echipamentul unui turist nautic, iar echipamentul acestuia de echipamentul turistului pedestru.

Diferă într-o măsură oarecare și echipamentul turiștilor care vizitează peninsula Colca de al acelor care cercetează Caucazul; echipamentul acestora la rândul lor se deosebește de echipamentul turiștilor care pleacă în Crîmea.

E necesar să se țină seama de toate acestea la întocmirea listei echipamentului necesar.

Trebuie deasemeni să avem în vedere, că echipamentul turistului pedestru trebuie să fie lesne de transportat și să conțină numai obiectele cele mai necesare, dat fiind că este purtat pe spate în rucsac.

Așa dar alegerea și pregătirea itinerariului este una din problemele de seamă ale secției turistice la rezolvarea căreia trebuiesc atrași membrii cei mai pricepuți și cei mai activi

EXPERIENȚA ÎN MUNCĂ A DOUĂ SECȚII TURISTICE DIN MOSCOVA

O scurtă expunere a experienței în muncă a 2 secții turistice dintre cele mai active din Moscova, prezintă fără îndoială interes, deoarece, în primul rând, pe baza acestei experiențe te poți convinge că atunci când există bunăvoință, munca turistică poate fi bine pusă la punct, în orice condițiuni — în întreprindere și în școală; și, în al doilea rând, ea îți dă posibilitatea să observi neajunsurile cele mai frecvente în majoritatea secțiilor turistice.

Secția turistică a colectivului sportiv „Bolșevic”, de pe lângă școala pedagogică Nr. 1 „Ușinski”, din Moscova, înființată în anii 1936—1937, are un serios trecut turistic. Cea de a II-a secție turistică, relativ tânără, a luat ființă pe lângă colectivul sportiv „Torpedo”, al uzinei de automobile „Stalin”, în Iunie 1947.

Dar, cu toată marea diferență în ceea ce privește vechimea și condițiile de muncă, trăsătura comună a acestor două secții o constituie entuziasmul conducătorilor, dragostea lor față de munca turistică și mai

ales, atitudinea justă în rezolvarea problemelor organizatorice.

Secția turistică a asociației „Bolșevic” de pe lângă școala pedagogică Nr. 1 „Ușinski” din Moscova, este condusă de elevi și un număr mic de profesori.

Conducătorul secției, dela înființarea ei până în prezent, este profesorul de geografie al acestei școli, A. A. Rândin.

Activitatea turistică a secției s'a început prin organizarea unei excursii în preajma Moscovei, pe itinerariul Abramțevo-Muranovo, la care au participat 12 persoane.

După trei excursii, grupa de inițiativă a editat o gazetă de perete specială, în care au apărut descrieri și fotografiile luate în timpul excursiilor.

Gazeta de perete a avut succes — ea a trezit interesul elevilor pentru turism.

Inițiatorii au ținut apoi o ședință organizatorică cu toți cei ce se interesează de turism, la care a fost ales biroul secției compus din 5 persoane și aprobat planul de muncă al secției pe 1937.

În afară de excursiile organizate prin împrejurimile orașului, biroul secției a trecut la pregătirea planului unei excursii mai îndepărtate, în timpul verii.

— În primăvara anului 1937, biroul a organizat prima sa ședință turistică de documentare; în urmă aceste ședințe au devenit o tradiție.

În fiecare primăvară, la ședințele de documentare, biroul prezintă raportul asupra muncii secției în perioada respectivă, se discută și se aprobă programul muncii de vară, se prezintă filme turistice sau se ascultă conferințele unor turiști cunoscuți, însoțite de proiecțiuni de diapozitive.

Începând din anul 1937, biroul secției organizează în mod regulat grupe de turiști amatori, acordându-le ajutorul necesar pentru a pleca în Caucaz, Crimeia, Valdai și alte regiuni (la excursiile lungi participau în fiecare an între 20 și 50 persoane).

În primii ani ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, secția și-a suspendat activitatea, dar în anul 1944 munca a fost reluată și s'au făcut câteva excursii în împrejurimile Moscovei.

În anul 1945, secția întărită organizează un marș: „Pe urmele Marelui Război pentru Apărarea Patriei”, pe itinerariul Borodino-Mojaisc-Zvenigorod-Istra-stațiunea „Turist”. Numai în 23 zile turiștii au parcurs pe jos 256 km. La acest marș au luat parte 26 de persoane.

În anul 1946 grupul de amatori, organizat de secție, compus din 20 persoane a parcurs itinerariul „Voenno-Osetiînc-Rocs-Gori-Batum”. Un al doilea grup a vizitat „Gornaia Șoria”, iar cel de al treilea a trecut prin rezervațiile naturale din Caucaz, unde statul ocrotește diferite specii de plante și animale.

În iarna anului 1947 secția a efectuat un marș cu schiurile timp de 7 zile prin regiunea Moscova în scop de agitație.

În vara anului 1947 secția a pregătit două grupe de amatori. Unul din ele a parcurs itinerariul circular Ialta-Alușta-Bahcisarai-Ai-Petri-Ialta, iar cel de al doilea a coborât cu vaporul pe Volga, până la Astrahan, apoi pe calea ferată a ajuns la Nalcic, de unde prin trecătoarea Donguz-Orunșchi a trecut pe jos în Svanetia și apoi prin trecătoarea Latparschi — în Cutaits, ieșind la mare, la Batum.

Concomitent, în vara anului 1947, biroul secției a organizat 26 excursii prin împrejurimile Moscovei, parte din ele cu înopțarea în corturi.

Datorită antrenamentelor regulate în vederea trecerii probelor pentru insigna „Turist U.R.S.S.”, peste 100 de membri au obținut această insignă.

În 1948 și 1949, secția a organizat o serie de excursii de amatori pe itinerarii lungi.

Marea atenție, acordată de biroul secției, excursiilor lungi, se datorește faptului că participarea la aceste excursii face posibilă folosirea cunoștințelor căpătate pentru complectarea lecțiilor de geografie, în baza materialului strâns.

Biroul secției organizează întâlniri regulate cu turiști cunoscuți, care în ședințele secției își împărtășesc bogata lor experiență, demonstrează schemele itinerariilor parcurse, materialul fotografic, etc.

În fiecare lună apare o gazetă de perete cu fotografii.

După fiecare excursie apare un album special „Jurnalul Turistului”, care cuprinde descrierea amănunțită a excursiei, a itinerariilor și fotografiile.

În școală s'a înființat un colț turistic, în care se expun materiale din excursiile organizate în regiunea Moscova, din excursii mai lungi, precum și fotografii, modele de echipament etc. Tot aici, se dau în mod regulat, în zile anumite, consultații de către turiști calificați.

Biroul secției ține ședințe de 2 ori pe lună, la care se discută planurile și itinerariile excursiilor mai lungi; planul financiar al secției, primirea de noi membri în secție și alte probleme.

Odată la 2 luni se convoacă adunarea generală a secției, la care se discută în amănunt itinerariile excursiilor în curs de pregătire, se dau rapoartele celor efectuate, se aprobă planurile de muncă ale biroului, se ascultă conferințe, se vizionează filme turistice.

Biroul secției își coordonează întreaga sa muncă cu consiliul asociației sportive „Bolșevic”, cu organizația de partid, comsomolistă și sindicală din școală.

Consiliul asociației sportive ascultă regulat rapoartele președintelui biroului despre munca secției turistice și finanțează toate acțiunile de vară, organizate de biroul secției.

Comitetul regional al sindicatului salariaților din învățământul primar și mediu se interesează mult de munca secției turistice și pentru efectuarea muncii locale îi pune la dispoziție mijloacele necesare.

Astfel, în 1946, comitetul regional a acordat pentru munca locală 4.000 ruble, iar în 1947, a mărit această contribuție la 19.000 ruble.

Conform sarcinii trasate de comitetul regional, biroul secției a elaborat un material reprezentând principiile metodice generale privitoare la munca turistică în rândurile elevilor. În cadrul schimbului de experiență, acest material a fost trimis tuturor instituțiilor de învățământ din regiunea Moscova.

Prin munca sa, biroul secției a știut deasemeni să trezească interesul direcțiunii școlii care caută prin toate mijloacele să-i vină în ajutor, acordându-i sprijinul, după posibilități.

S'a stabilit deasemeni o legătură strânsă cu biroul turistic pentru copii, din regiunea Moscova, al Ministerului Învățământului Public al R.S.F.S.R. Primind dela acest birou materialul metodic și consultativ ne-

cesar, secția acordă ajutor stațiunii, delegând din rândurile sale conducătorii pentru organizarea excursiilor și a marșurilor școlare.

Biroul secției publică în mod regulat știri despre munca sa în ziarele „Comsomscaia Pravda”, „Moscovschi Comsomolet”, „Pionerscaia Pravda” și „Vercernaia Moscva”.

Ceeace caracterizează secția turistică de pe lângă școala pedagogică Nr. 1, „Ușinski” din Moscova este schimbarea permanentă a componenței ei, dat fiind că contingentul de bază îl constituie elevii. Dar tocmai datorită acestui fapt, secția a avut posibilitatea să-și lărgescă în mare parte cadrul de activitate, dincolo de limitele școlii.

Biroul duce o vie corespondență cu mulți membri ai secției, care după absolvirea școlii, sunt trimiși în alte orașe și menține o legătură strânsă și cu acei membri, care după terminarea școlii, sunt numiți profesori la Moscova.

Afară de aceasta, biroul acordă ajutor foștilor membri ai secției pentru organizarea cursurilor turistice pe lângă școli, le procură literatură turistică și le dă consultații. Unii profesori, ca și altădată, frecventează regulat adunările fostei lor secții și participă la acțiunile pe care le organizează.

Menținând legătura cu secția lor, acești profesori desfășoară în același timp o vie activitate turistică și în școlile lor.

În ultimii 2 ani membrii secției au organizat în școlile din Moscova, peste 40 de cercuri de tineri turiști, care au cuprins mai mult de 1.000 elevi.

Un caracter deosebit prezintă munca secției turistice, de pe lângă asociația sportivă „Torpedo”, a uzinei de automobile „Stalin”.

În timpul scurt al existenței sale această secție a depus o muncă intensă reușind să-și însușească experiența necesară tuturilor organizațiilor începătoare în munca turistică.

În Iunie 1947, în ziarul uzinei intitulat „Stalineț” a apărut un articol scris de mecanicul I. M. Goldman, despre turism și importanța lui. În același număr a fost anunțată organizarea unei prime excursii proiectată în împrejurimile orașului. Prima încercare n'a reușit. La data anunțată nimeni nu s'a prezentat pentru a participa la excursie. Inițiatorul excursiei nu și-a pierdut curajul și Vinerea următoare în ziar apăru un nou articol despre turism și un nou anunț. De data aceasta s'au prezentat 5 amatori de excursie care au constituit nucleul viitoarei secții turistice, formând biroul organizatoric al secției.

La început, toată munca biroului era îndreptată spre organizarea excursiilor în împrejurimile Moscovei. În ziarul „Stalineț” apărea în fiecare Sâmbătă un articol al lui Goldman, în care se descria excursia proiectată pentru Duminică, anunțându-se itinerariul, locul și timpul de adunare. În același ziar se publica în fiecare Vineri, „Insemnările turistului”, în care excursioniștii își împărtășeau impresiile.

Pe lângă aceasta centrul de radio-amplificare, anunța regulat datele la care vor avea loc excursiile, transmitând și „Insemnările turistului”.

Această muncă depusă în mod sistematic, în fiecare săptămână, a dat roade. Secția a crescut repede cuprinzând peste 40 de oameni, afară de grupurile de

amatori formate din câte 3—7 oameni, care călătoreau pe itinerarii alese în mod independent.

În curând s'a simțit nevoia să se organizeze un serviciu permanent de consultații, iar biroul a hotărât în acest scop, ca în fiecare Marți să fie de serviciu câte un membru al biroului secției.

În cazul când cel care era de serviciu nu era în măsură să dea un răspuns satisfăcător, el telefona unui turist expert sau la D.T.E. a C.C.S.S. dela care obținea informațiile necesare.

Consultațiile care se acordă în fiecare Marți sunt foarte apreciate de membrii secției. Pentru bunul lor mers s'a pus la dispoziție o mică bibliotecă turistică și albume cu fotografii, în legătură cu itinerariile.

În timpul scurtei sale activități biroul a pregătit peste 250 de membri care au obținut insigna „Turist U.R.S.S.”.

Biroul secției își duce munca în strânsă colaborare cu organizațiile din uzină.

Cu mijloacele acordate de comitetul uzinei (70.000 ruble) biroul a obținut în 1947, 250 foi de drum pentru taberele turistice ale D.T.E. a C.C.S.S., lacul Seliger și „Lisițchi bor” și a trimis 45 oameni în excursie (în Caucaz).

Pe lângă aceasta, comitetul uzinei a pus la dispoziția secției turistice o sală în palatul de cultură al uzinei, pentru organizarea serilor turistice la care se dau rapoarte urmate de concerte bune.

Consiliul asociației sportive „Torpedo” și comitetul comsomolului se interesează de munca secției, acordându-i ajutor, atât pentru rezolvarea problemelor organizatorice cât și a celor materiale: astfel i-au acordat mijloacele necesare pentru a obține blife de

cale ferată, au pus la dispoziția fiecărui membru al secției uniforma societății sportive, au procurat corțuri, busole, cărți. Consiliul asociației sportive „Torpedo” sprijină întreaga activitate a biroului secției în fața comitetului de întreprindere și a administrației uzinei. Președintele consiliului se interesează îndeaproape de munca secției, ascultând regulat comunicările cu privire la îndeplinirea planului.

Astfel, sprijinindu-se pe un activ lărgit și fiind strâns legat în munca sa de consiliul asociației sportive „Torpedo”, de comitetul uzinei, de comitetul comsomolului și de ziarul de uzină „Stalineț”, biroul secției a desfășurat într’un termen scurt o mare muncă organizatorică și agitatorică, atrăgând cu fiecare marș, noi și noi turiști în rândurile membrilor secției.

La 11 Septembrie 1949 a avut loc prima întâlnire a turiștilor din uzină. La organizarea întâlnirii au luat parte comitetul de partid al uzinei, comitetul comsomolului, consiliul asociației sportive „Torpedo”, consiliul „Dosarm”, consiliul „Dosav” și alte organizații ale uzinei.

Pentru premierea celui mai bun grup turistic al uzinei s’a înflințat cupa „a 25-a aniversare a uzinei”.

Secția turistică a uzinei este obligată deasemeni să pregătească membrii săi pentru complexul G.T.O. de gradul I și II. În anul 1948, secția a pregătit 50 de membri care au obținut insigne G.T.O. gradul I și 5 membri insigne G.T.O. gradul II. În anul 1949, 80 membri au obținut insigne G.T.O. gradul I și 40 de membri insigne G.T.O. gradul II.

Astfel, într’un termen relativ scurt, tânăra secție turistică din Moscova, datorită energiei activiștilor ei și unei juste folosiri a formelor organizatorice exis-

tente, a intrat în rândurile celor mai bune secții turistice ale Uniunii Sovietice.

Subliniind latura pozitivă a muncii depuse de aceste două secții, e necesar să se amintească și unele lipsuri ale lor.

Astfel, un punct slab în munca secției turistice a școlii pedagogice Nr. 1 „Ușinski” din Moscova, este legătura insuficientă cu organizațiile de cultură fizică și sport pentru pregătirea probelor în vederea obținerii insignei G.T.O.

Un mare neajuns în activitatea ambelor secții constă în faptul că diferitele grupuri turistice nu și-au însușit îndeajuns tehnica aceluia sport care constituie pentru ei principalul mijloc de deplasare, adică tehnica sportului nautic, a ciclismului, a schiurilor etc. Tuturor le-ar folosi desigur exercițiile de gimnastică, atletică ușoară etc.

Și dacă fiecare sportiv nu trebuie să fie neapărat turist, în schimb fiecare turist trebuie să fie versat în acel sport pe care l-a ales ca mijloc de deplasare.

Sperăm că această lipsă va fi lichidată în munca secțiilor citate, mai ales acum, când în fața lor stă sarcina atât de importantă a pregătirii sportivilor calificați în turism.

Experiența în muncă a acestor două secții turistice, arată clar că pretutindeni se pot găsi condiții favorabile pentru organizarea și desfășurarea muncii turistice.

Succesul celor care organizează munca depinde de dragostea lor față de turism, de perseverența, cunoașterea formelor organizatorice și a muncii turistice în sine.

SCURTE INDICAȚIUNI PRIVITOARE LA ORGANIZAREA ȘI TEHNICA TURISMULUI

Regulamentul de organizare și obligațiile organizatorilor și ale conducătorilor călătoriilor turistice sunt cuprinse în instrucțiuni speciale (vezi anexa 1).

Pentru ca excursia să nu lase impresii neplăcute și supărătoare (oboseală, picioare roase de bocanci, barcă răsturnată, alimente ude etc.), este necesar a se însuși cel puțin elementele de bază ale tehnicii turismului.

Se înțelege de la sine că fiecare ramură a turismului își are tehnica sa proprie. Publicăm mai jos indicațiuni de bază asupra 4 dintre cele mai răspândite feluri de excursii pe jos, cu schiurile, pe apă și cu bicicleta.

Excursiile pe jos

Dintre toate felurile de turism, cel mai răspândit, accesibil tuturor și universal este turismul pedestru.

Drumețul nu depinde de mijloace tehnice de deplasare (bărci, biciclete etc.) și din această cauză, la deplasare, el e mai puțin îngrădit în alegerea direcției și poate merge aproape peste tot.

În schimb, însă, drumețul e nevoit să-și transporte el însuși întregul echipament și alimentele de care are nevoie, consumând astfel energie suplimentară.

Acest fapt face necesară stăpânirea tehnicii de deplasare pentru ca prin mersul cel mai puțin obositor și printr'un regim just al marșului, să se compenseze încărcătura în plus.

Cel mai puțin obositor mers pe un teren neted este pasul regulat, liniștit, elastic. Picioarul se așează întâi pe călcâi, apoi pe întreaga talpă până la vâri. Pentru a economisi forța, piciorul — când se ridică de pe pământ — nu se îndreaptă complect. Pasul trebuie să fie moale și nu prea întins, mușchii corpului puțin încor-dați.

Când mergi pe un drum greu, trebuie să te uiți unde îți așezi piciorul, să alegi locul potrivit pentru fiecare pas. La urcuș și la coborâș, piciorul se așează de-a dreptul pe întreaga talpă.

Ritmul de deplasare al drumețului este în funcție de relieful locului și de calitatea drumului.

Pe un teren neted ritmul este de 120 pași pe minut. Lungimea pasului fiind de 75—80 cm; se pot parcurge astfel 4—5 km pe oră.

La deplasarea pe un câmp arat, nisip, noroi, prin pădure deasă și tufișuri, viteza de deplasare se reduce aproape la jumătate.

La urcarea în munți, pe o pantă de 5° se fac 100 pași pe minut, iar pe o pantă de 25°—30°, 45—50 pași.

È mai practic, ca la urcuș viteza de deplasare să nu se limiteze prin numărul pașilor, ci prin frecvența pulsului participanților, care — deobicei — nu trebuie să treacă de 120 de bătăi pe minut. Principalul e ca

pulsul să revină la normal nu mai târziu decât cu 10—12 minute după încetarea mersului.

În cazul pantelor abrupte, trebuie să ne deplasăm în zig-zag și nu în linie dreaptă.

Cu cât e mai abruptă panta, cu atât mai dese și mai lungi trebuie să fie opririle. În timpul opririlor trebuie să ne odihnim stând în picioare. În timpul urcușului nu trebuie să se vorbească, să se strige și să se fumeze.

La coborire, inima bate mai încet în schimb însă se mărește efortul mușchilor dela picioare. Trebuie coborît pe deiele, dat fiind că la o coborire rapidă se pot întâmpla ușor luxațiuni sau scrântituri.

La excursiile în munți, poate fi de un oarecare folos bastonul de munte (alpenstock), făcut din bambus, lung, până la 1,6 m, cu vârf metalic ascuțit.

Acest baston ajută la trecerea pantelor abrupte, a cărărilor înguste și câte odată la trecerea râurilor rezezi, nu prea adânci.

Pe câmpii întinse, mersul mediu pe zi atinge 25—30 km, iar în regiuni muntoase, 15—20 km.

Durata marșului pe zi nu trebuie să depășească 7—8 ore, împărțite în modul următor:

Plecarea la 8 dimineața. Mers 3—3,5 ore cu două pauze de câte 5—10 minute.

Prânz — 3 ore.

Mers 4—4,5 ore cu 3 pauze de câte 5—10 minute.

Somn.

După 3—4 zile de deplasare e necesar să se facă o pauză de o zi.

În timpul excursiei trebuie să se țină seama de participanții mai slabi ai grupului; din această cauză e de

dorit ca grupul să fie mai mult sau puțin omogen, din punctul de vedere al stării fizice.

La deplasările din timpul nopții, care se execută de obicei în scop de antrenament, viteza se micșorează până la 2—3 km pe oră.

La trecerea râurilor prin vad, este necesar ca în prealabil să se cerceteze vadul pentru ca să nu se nimerescă în vreo groapă. Cercetarea se face de către un turist care știe să înoate bine. E de dorit ca cei ce trec râul să fie asigurați cu o frânghie de munte.

La trecerile prin mlaștini, ne vom folosi de movițe și de tufișuri, care dau un sprijin relativ sigur piciorului. Trebuie să se evite locurile acoperite de plante acvatice. Drumul trebuie bine încercat cu bastonul.

Când se trece prin pădure, trebuie să se verifice direcția cât mai des cu busola.

Echipamentul și alimentele se așează în rucsac astfel ca obiectele mai grele să fie la fund iar cele mai moi să vină în dreptul spatelui.

Încărcătura nu trebuie să treacă de 16—20 kgr. pentru bărbați și 8—12 kgr. pentru femei.

Turismul cu schiurile

Stilul și viteza de deplasare cu schiurile depinde de relieful terenului și de condițiile meteorologice.

De obicei, când alunecășul e bun, se obișnuiește mersul într'un pas, apoi se trece la mersul în doi și trei pași dacă alunecășul se face mai greu. Cel mai economic — pentru excursii — este mersul variabil, cu pas lung, lunecător. Pentru o mai bună însușire a acestui mers se recomandă ca la începutul antrenamentului să se meargă fără bețe.

Pantele ușoare se pot trece cu acelaș mers variabil, iar la coborîre se poate folosi și mersul fără pas. Pantele mai înclinate se urcă în zig-zag, iar cele mai abrupte în „foarfecă” și apoi în „trepte”.

E necesar ca schiorul să-și însușească tehnica urcării, a coborîrii și a ocolurilor în coborîre. Cele mai ușor de învățat sunt ocolurile „din plug” și „din frânare”. Pentru executarea lor este necesar un antrenament îndelungat înainte de plecare, în regiuni cu locuri accidentate.

În mers, întregul grup înaintază pe o singură urmă de schi. Coloana e încheiată de un schior priceput, care urmărește ca nimeni să nu rămână în urmă.

La executarea unei ture de schi în zăpadă grea și adâncă, cel din fruntea coloanei se schimbă periodic.

Grupul trebuie să meargă compact, fără să se resfire.

Programul de zi pentru schiori este aproximativ acelaș ca și pentru excursioniștii pedestri. Norma mersului pe zi este de 40—50 km, cu o viteză de 4—8 km pe oră (în funcție de relieful locului și de calitatea zăpezii).

Cele mai potrivite schiuri pentru turiști sunt schiurile de tip turist cu legături fixe.

Unsoarea pentru schiuri trebuie să fie de mai multe feluri. Schiorul va putea repara, în drum, schiul sau bățul, dacă va avea la el un mic ciocan, o șurubelniță, o pilă, o sulă, un clește cu dinți lați, un ac gros, un cuțit ascuțit, foarfece, tablă (dela cutiile de conserve), sau alamă subțire, cuie subțiri lungi de 20—40 mm, șuruburi, sârmă, o curea de piele albă tăbăcită și sfoară sau panglică rezistentă.

Fiecare schior, înainte de a porni în excursie, trebuie să treacă probele G.T.O. pentru schi.

Turismul pe apă

Intr-o călătorie turistică pe apă, ambarcațiunea ce se va folosi va fi în funcție de condițiile și de locul excursiei proiectate.

Viteza medie de deplasare cu vasele, în josul râului, pe direcția curentului — la 7—8 ore de mers pe zi, nu trece de 25—30 km.

Condiția fundamentală pentru cei ce pleacă în excursii pe apă este a ști să determine partea navigabilă a râului, adică linia care are cea mai mare adâncime.

Pentru excursiile pe râuri navigabile, e necesar de asemenea să cunoaștem situația râului, adică să știm să citim semnele, care arată locul și direcția curentului navigabil, adâncimea lui, precum și semnele ce permit și interzic trecerea vaselor.

Pe lângă aceasta, excursioniștii trebuie să știe să facă în drum, reparațiile necesare ale bărcii (să astupe găurile cu câlți etc.); în acest scop ei trebuie să aibă la ei uneltele și materialele necesare: topor, clește, clește cu dinți lați, șurubelniță, pîlă, briceag, sulă, cuie, șuruburi, sârmă, câlți, câteva plăci subțiri de lemn și tablă.

Fiecare turist pe apă e obligat să treacă probele G.T.O. pentru innot.

Turismul cu bicicleta

Cel mai potrivit mijloc de transport pentru turism este bicicleta, care are o transmisie mijlocie, pas liber, camere de 1,3/4 țoli și frână la pedale.

• Pentru excursii mai lungi, bicicleta trebuie să fie prevăzută fie cu un port-bagaj, fie cu o valiză specială, ce se fixează de cadrul bicicletei, sau cu o servietă pentru bagaje. Aceste accesorii sunt descrise în literatura specială.

• Înainte de plecare se examinează amănunțit atât bicicleta cât și regulatorul cadrului și al roților.

• Nu trebuie să se urce toate pantele fără a coborî de pe bicicletă. La urcuș, mersul trebuie să fie uniform, fără bruscări. Îndată ce turistul va simți că respirația normală pe nas se îngreunează și e nevoit să inspire pe gură, el trebuie să continue urcarea pe jos.

• Pentru a evita accidentele, coborîșurile lungi și înțorțochiate trebuiesc făcute cu prudență și atenție.

• Turistul trebuie să cunoască bine bicicleta, să știe s'o demonteze și să execute reparațiile necesare.

• Lungimea unei etape zilnice e în funcție de condițiile drumului și variază între 60 și 100 km pe zi.

• În lipsă de cărări și în regiuni muntoase, lungimea etapei zilnice scade până la 30—45 km.

• Fiecare ciclist care ia parte la excursie e obligat ca înainte de plecare să se prezinte la probele G.T.O. pentru a obține înșignă.

INCHEIERE

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist (b) din 27 Decembrie 1948, privind dezvoltarea culturii fizice și a sportului, a creat condiții și posibilități favorabile pentru dezvoltarea turismului în masă.

Ținând seama că în țara noastră turismul reprezintă unul din mijloacele active ale dezvoltării fizice și ale educației comuniste a oamenilor muncii, consiliile asociațiilor sportive și organizațiile sindicale sunt obligate să satisfacă pe deplin dorința cetățenilor sovietici de a-și cunoaște Patria și să acorde ajutorul lor nelimitat în organizarea secțiilor turistice din întreprinderi, instituții și școlile superioare.

În prezent, mișcarea turistică numără în rândurile sale mii de sportivi entuziaști care doresc întărirea și lărgirea acestei mari acțiuni patriotice.

E adevărat că nu întotdeauna știu să găsească formele organizatorice juste și conținutul care trebuie dat fiecăruia dintre sectoarele muncii turistice.

Această lucrare are drept scop să arate cum trebuie să se organizeze o secție turistică pe lângă un colectiv local de cultură fizică și care trebuie să fie activitatea acestei secții.

INSTRUCȚIUNI

referitoare la organizarea călătoriilor turistice și la obligațiile organizatorilor și conducătorilor acestor călătorii

A. Reguli generale

1. Prezenta instrucțiune indică modul de organizare al călătoriilor turistice întreprinse de oamenii muncii, de școlarii și studenții din U.R.S.S. în zilele de odihnă, în timpul concediilor sau vacanței cu scopul de a cunoaște diferitele locuri ale Patriei noastre.

2. Călătoriile turistice pot fi organizate de orice instituții, întreprinderi, organizații sau școli, precum și de cetățenii U.R.S.S. în grupuri sau fiecare în parte.

3. Participarea la călătoriile turistice — îndepărtate și în împrejurimi — mai ales la cele în care se folosesc mijloace active de deplasare, trebuie să fie încurajată prin toate mijloacele, deoarece această formă de odihnă are o mare importanță din punct de vedere instructiv, educativ și pentru fortificarea sănătății.

4. Controlul asupra pregătirii și efectuării acțiunilor turistice are ca scop îmbunătățirea călătoriilor și

prevenirea accidentelor cauzate de lipsa de pregătire și indisciplinarea grupului.

5. Aprobările prealabile pentru călătoriile turistice sunt necesare numai atunci când aceste călătorii urmează să fie efectuate în condițiuni deosebit de complicate.

Aprobările se acordă pentru cazurile următoare:

a) Pentru călătoriile în timp de iarnă prin regiuni nelocuite, cu o durată de peste 48 ore;

b) Pentru excursii în timp de iarnă, în regiuni muntoase nelocuite, unde nu funcționează stațiuni de prim ajutor și nici cabane pentru turiști;

c) Pentru itinerariile care prevăd trecerea prin zone muntoase înalte, fără drumuri și cu cărări accidentate precum și trecerea prin regiuni cu ghețari și trecători înzăpezite sau pline de gheață;

d) Pentru organizarea călătoriilor pe apă, cu bărci cu vâsle sau cu pânze, cu o durată mai mare de 48 ore.

Observațiuni: 1. Grupurile organizate de cabanele turistice și de taberele Direcțiunii de Turism și Excursii de pe lângă C.C.S.S. sau de alte organizații turistice, conduse de specialiști, nu au nevoie de aprobări.

2. Itinerariile cu caracter alpin se aprobă conform regulilor stabilite prin „Instrucțiunile cu privire la aprobarea turelor alpine sportive și de școală (1946)”.

3. În cazul călătoriilor în condițiuni deosebit de grele, în cadrul fiecărui grup trebuie să existe o persoană cu calificarea de instructor de turism — sau cu o experiență îndelungată de conducere de grupuri în asemenea condiții.

B. Modul de obținere al aprobării

6. Pentru obținerea aprobărilor în vederea organizării călătoriilor turistice menționate la pct. 5, e necesar a se prezenta:

a) Planul călătoriei cu indicarea scopului, a termenului de efectuare, a itinerariului și a graficului de mișcare pe itinerar;

b) Lista tuturor participanților cu indicarea conducătorului călătoriei și cu date asupra stagiului turistic al fiecăruia;

c) Lista echipamentului grupei și date asupra modului de obținere a produselor alimentare;

d) Adeverința medicului că starea sănătății participanților grupului le permite călătoria pe itinerariul dat.

7. Aprobările pentru organizarea călătoriilor turistice menționate la pct. 5, se eliberează de către Comitetele de Cultură Fizică și Sport, de către Direcția de Turism și Excursii a C.C.S.S. și de către alte instituții, însărcinate de Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. cu această misiune și care depun muncă turistică.

8. Aprobările se eliberează după analizarea planurilor călătoriilor proiectate, de către comisiile și organizațiile turistice pentru itinerarii, de către secțiile turistice ale Comitetelelor pentru Cultură Fizică și Sport sau de către organizațiile menționate la pct. 7.

9. Comisiile turistice pentru itinerarii se înființează:

a) Pentru verificarea unei juste întocmiri a programelor și itinerariilor călătoriilor în condițiuni complicate (pct. 5) și a pregătirii grupelor;

b) Pentru a da grupelor consultații cu privire la itinerarii și la pregătirea în vederea călătoriilor.

Observațiuni: Când călătoriile se organizează după itinerariile planificate ale cabanelor și taberelor turistice aparținând Direcțiunii de Turism și Excursii a C.C.S.S. și altor instituții turistice, verificarea și consultațiile se pot acorda individual de către consultații șalariați ai acestor instituții.

10. Fiecare comisie turistică de itinerar e compusă din trei membri permanenți și din specialiști cunoscători ai diferitelor regiuni și itinerarii, cooptați în măsura necesității. Membrii permanenți ai comisiei sunt confirmați printr'o dispoziție specială, pe lângă acele instituții unde este organizată.

Observațiuni: Dacă membrii comisiei nu cunosc itinerariile ce urmează a fi aprobate iar cooptarea pe loc a specialiștilor nu e posibilă, comisia e obligată să trimită materialele prezentate spre cercetare comisiei pentru itinerarii de pe lângă Comitetul imediat superior pentru Cultură Fizică și Sport sau de pe lângă conducerea D.T.E. a C.C.S.S.

11. Comisia turistică pentru itinerarii este obligată să verifice:

a) Dacă e bine pregătit și alcătuit planul, itinerariul și variantele lui în cazul unei schimbări forțate a programului; dacă sunt bine calculate echipamentul, alimentele și transportul;

b) Dacă nivelul de pregătire al turiștilor și stagiul lor turistic corespunde gradului de dificultate al itinerariului ales și dacă este bine făcută alegerea conducătorului de grup;

c) Dacă participanții sunt suficient informați asupra itinerariului și a caracteristicilor lui.

d) Dacă a fost analizată problema măsurilor ce trebuiesc luate în cazul unor schimbări neprevăzute a planului și a itinerariului, din cauza unor primejdii deosebite, a înrăutățirii brusce a vremii, în cazuri de îmbolnăvire și alte accidente în grup, în caz de pierdere a echipamentului etc.;

e) Dacă s'au stabilit mijloacele și termenul de legătură a grupei cu instituția ce a organizat călătoria.

12. Rezultatele verificării grupelor ce pleacă pe itinerariile amintite la punctul 5, sunt trecute de către comisia turistică pentru itinerarii în procese verbale, semnate de toți membrii ei și de persoanele cooptate pentru consultații.

13. Instituțiile cărora li s'a acordat dreptul de a aproba călătorii turistice (punctul 7) vizează fiecare permisiune eliberată, prin semnătură pe cele trei exemplare ale foii de itinerar.

Observațiuni: Această semnătură în rubrica „Diferite însemnări” se face în forma următoare: „Itinerariul și componența grupului se aprobă de... (denumirea instituției) Semnătura. Stampila. Data”.

14. Instituția sau organizația care a aprobat călătoria poartă răspunderea pentru planul, itinerariul, echipamentul, alimentele și calificarea turistică corespunzătoare a participanților.

C. Foia de itinerar a grupei turistice

15. Actul care confirmă că grupul respectiv este un grup turistic și are dreptul să se folosească de privilegiile acordate în U.R.S.S. turiștilor, este foia de itinerar, model unic, stabilit de Comitetul Unional (vezi anexa 2).

16. Foile de itinerar se eliberează de Comitetele pentru Cultură Fizică și Sport, de organele Direcțiunii de Turism și Excursii a C.C.S.S., de consiliile centrale, regionale și pe ținut ale asociațiilor sportive, de cluburile sportive, de stațiunile de turism și excursii pentru copii și de directorii de școli teoretice și profesionale.

17. Grupurile formate din turiști izolați, înainte de plecare pe itinerariile prevăzute la punctul 5, pot obține aprobarea și foi de itinerar chiar în regiunea călătoriei lor, la cabanele turistice ale Direcțiunii de Turism și Excursii a C.C.S.S. și la stațiunile de prim ajutor, dacă pe lângă acestea din urmă există — aprobate de Comitetul pe întreaga Uniune — comisiuni turistice de itinerar.

18. Foala de itinerar se emite în trei exemplare (un exemplar pentru grup, unul pentru instituția ce a eliberat foaia de itinerar și unul pentru Comitetul de Cultură Fizică și Sport).

19. La complectarea foii de itinerar, în rubrica „Diferite însemnări” (vezi pag. 3 și 4), pe lângă nota cu privire la aprobarea itinerariului (pentru itinerarii ce se parcurg în condițiuni complicate — punctul 5), se introduc toate schimbările în itinerar și în componența grupului, cu explicarea cauzelor ce le-au provocat și a indicațiilor date grupului de către comisia turistică de itinerar.

În coloana „Insemnări în drum” (pag. 1), se fac însemnări de către instituțiile locale cu privire la trecerea diferitelor puncte din itinerar, dacă aceasta este apreciat ca ceva necesar de către instituția care a organizat călătoria.

20. Un exemplar al foii de Itinerar, destinat Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport, se trimite la Comitet imediat după eliberarea ei, iar confirmarea cu privire la terminarea călătoriei — nu mai târziu de 5 zile după întoarcerea grupului.

D. Obligațiile instituțiilor care organizează călătorii turistice

21. Pentru o mai bună organizare a călătoriilor turistice, pentru a verifica pregătirea și a preveni eventuale accidente, instituțiile ce organizează călătorii și marșuri turistice sunt obligate:

a) Să acorde ajutor grupurilor în pregătirea și efectuarea călătoriilor, în limitele prevăzute de planurile lor;

b) În cazul călătoriilor în condițiuni grele (punctul 5), să prezinte materialele spre cercetare comisiilor turistice de Itinerar;

c) Să verifice, conform planului și indicațiilor suplimentare ale comisiilor turistice de Itinerar, starea de pregătire a grupului pentru plecarea la drum (vizita medicală, echipamentul, alimentele și mijloacele bănești, vizarea actelor etc.);

d) Să stabilească mijloacele și termenul de legătură cu grupurile, în timpul călătoriei turistice;

e) Să ia măsurile necesare pentru a putea da un ajutor imediat grupurilor în cazul unui accident sau în caz de neobținere a legăturii cu grupele la date stabilite.

E. Obligațiunile conducătorilor de grupuri turistice

22. Conducătorul (șeful) grupei turistice, compuse din participanți ce au împlinit 18 ani, se alege chiar de către participanți. În cazul călătoriilor în condițiuni complicate (punctul 5), alegerea lui trebuie să fie aprobată atât din instituția care a organizat călătoria turistică cât și de instituția ce eliberează permisiunea pentru efectuarea ei.

23. Conducătorul grupei turistice este obligat:

a) Să cunoască toate obligațiile sale generale și complementare ce decurg din specificul călătoriei organizate și din indicațiile comisiei turistice de itinerar;

b) Să verifice starea de pregătire a grupului înainte de plecarea la drum;

c) În timpul executării itinerariului — dacă aceasta e prevăzut — să înregistreze grupa la Comitetul local pentru Cultură Fizică și Sport, la cabana turistică, la stațiunea de prim ajutor etc.;

d) Să respecte termenul de control al mișcării și legăturile cu instituția ce a organizat grupa; să ia măsurile necesare pentru asigurarea securității participanților ;

e) Să conducă deplasarea grupului pe itinerar, să asigure cazarea grupului și îndeplinirea programului prevăzut, să mențină disciplina necesară;

f) Să urmărească starea echipamentului și completarea rezervelor de alimente;

g) Să supravegheze starea sănătății participanților; să organizeze — în caz de nevoie — ajutorul medical și înapoierea celor surmenați, îmbolnăviți și accidentați;

h) Cel mai târziu după 5 zile de la întoarcere, să prezinte foaia de itinerar instituției care a organizat călătoria.

Observațiuni: Indatoririle suplimentare ale conducătorilor grupelor turistice sunt stabilite de instituțiile care au organizat aceste grupe și de comisiile de itinerar.

F. Organizarea călătoriilor turistice pentru tineret

24. Modul de organizare al călătoriilor turistice pentru tineretul care nu a împlinit vârsta de 18 ani și alegerea conducătorilor, în conformitate cu prezenta „Instrucțiune”, se indică de ministerele pentru învățământul public ale republicelor unionale, de către direcția generală a învățământului din Ministerul Comunicațiilor din U.R.S.S., de direcțiunea rezervelor de muncă și pentru tineretul neșcolar, de comitetele locale pentru cultură fizică și sport.

FOAIE DE ITINERAR

a grupel turistice organizate de (instituția) Numărul participanților
 Șeful grupel (numele și pronumele, adresa)
 Data plecării 195 Intoarcerea 195

I. Itinerariul grupel

Ziua drumului (consecutiv)	Sectorul de odihnă pe zi sau locul popasului	Kilometri	Mijloc de deplasare	Insemnări în drum

..... 195 Semnătura conducătorului grupului Pagina Nr. 2

II. Componența grupului (inclusiv conducătorul)

Nr. crt.	Numele și pronumele	Vârsta	Apartenența politica	Profesiunea	Stăgiul turistic	Adresa

Stampila
 Semnătura conducătorului instituției ce a eliberat foaia de drum

III. Diferite însemnări

Blank lined area for notes, consisting of multiple horizontal lines.

Observații : Schimbările de itinerar și în componența grupului se notează pe foaia de itinerar cu arătarea cauzelor, și se semnează de conducătorul grupului.

NORMELE ȘI CONDIȚIILE PENTRU OBTINEREA INSIGNEI „TURIST U. R. S. S.”

Pentru obținerea insignei „Turist U.R.S.S.” e necesar ca turistul:

- a) Să fi împlinit cel puțin vârsta de 14 ani;
- b) Să fie membru al asociației sportive sau al colectivului sportiv;
- c) Să treacă normele generale și cerințele complexului G.T.O. gradul I;
- d) Să participe la turismul organizat în zilele de odihnă;
- e) Să participe la o călătorie de amatori pe un itinerar cu gradul I de dificultate;
- f) Să îndeplinească cerințele și să treacă probele conform programului de pregătire în vederea obținerii insignei „Turist U.R.S.S.”.

Observațiuni: 1) Pentru tinerii ce nu au împlinit vârsta de 16 ani, trecerea probelor pentru complexul G.T.O. se înlocuiește cu trecerea normei B.G.T.O.

2) Indicele pentru determinarea itinerariilor de gradul I de dificultate sunt enumerate în tabelul din pag. 90—91 (anexa 4).

Călătoriile incluse în probe, trebuie să fie efectuate în cadrul unui grup turistic și în mod obligatoriu, cu folosirea mijloacelor active de deplasare (pe jos, cu barca, cu schiurile, cu bicicleta, etc.).

Călătoriile de 10 zile, efectuate pe jos, pe apă, cu bicicleta sau marșul de 8 zile cu schiurile, incluse în tabela pentru obținerea insignei pot fi înlocuite cu 2 sau 3 călătorii, efectuate în cursul unui sezon pe diferite itinerarii, dar cu îndeplinirea, în total, a cerințelor referitoare la călătoria de 10 (8) zile.

Controlul normelor, a îndeplinirii cerințelor, cât și a probei conform programului stabilit pentru obținerea insignei „Turist U.R.S.S.”, cade în sarcina comisiilor de control, confirmate de comitetele respective pentru cultură fizică și sport. Insigna „Turist U.R.S.S.” se eliberează de comitetele pentru cultură fizică și sport pe baza proceselor verbale ale comisiilor de control.

Condiții pentru calificarea în turism

Să se efectueze călătoria pe itinerariile												
GRADELE	de categoria I			de categoria II			de categoria III					
	dintre care			dintre care			dintre care					
	Total	de part. cipant	de cel. din afară	Total	de part. cipant	de cel. din afară	Total	de part. cipant	de cel. din afară			
	Vara	Iarna	Vara	Vara	Iarna	Vara	Vara	Iarna	Vara	Iarna	Vara	Iarna
Maestru al sportului	4	1	1	4	1	1	2	1	1	1	1	1
I.	4	1	1	2	1	1	1	1	1	1	1	1
II.	3	1	1	1	1	1						
III.	2	1	1									
Insigna „Turist U.R.S.S.”	1	1	1									

Observațiuni, 1. Gradul de dificultate al călătoriei se stabilește conform „tabelului de index” ce arată gradul de dificultate ale itinerariilor turistice” aprobat de Comitetul Unional.
 2. Condițiile referitoare la conducerea călătoriilor se referă la călătoriile prevăzute în tabelul de condiții pentru calificare.

**Label de indici pentru
determinarea gradului de dificultate al itinerariilor turistice**

Gradul de dificultate Indicii	Pedestru			Pe apă			Cu bicicleta			Cu schiurile		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
	1. Durata călătoriei în zile Dintre care prin locuri nelecuite 2. Kilometri 3. Dintre care cu învinge- rea piedicilor naturale 3. Numărul înoptriilor în câmp 4. Existența izvoarelor liti- erare pentru itinerariile parcurse. 5. Existența unor hârți la scara mare pe itinerariile parcurse.	10	15	20	10	15	20	10	15	20	8	12
	—	5	10	—	5	10	—	3	6	—	5	8
	180	250	300	250	400	600	350	500	600	180	250	300
	—	50	100	—	25	50	—	50	100	—	50	100
	3	8	15	3	8	15	3	18	15	—	3	8

Observațiuni : În marșurile în muni (la depășirea prin drumuri nebatute) și la plătirea pe vase cu vase, în contra curentului de apă, kilometrajul se scade la jumătate.
Prin piedici naturale se înțelege: a) pentru itinerariile cu bicicletă, drumul prin locuri accidentate, nisăpuri, mlaștin, cărări în pădure ; b) pentru itinerarii pe apă, cataracte, vârteluri, etc.

Condiții suplimentare pentru calificarea în turism
(vezi Anexa 4)

Maestrul de sport. 10 călătorii incluse în probe efectuate în cel puțin trei ramuri ale turismului (pe jos, cu schiurile, cu barca sau cu bicicleta).

Categoria I-a. 7 călătorii incluse în probe, în cel puțin 2 ramuri ale turismului.

Insigna „Turist U.R.S.S.”. Trecerea probelor generale G.T.O. gradul I. Participarea la turism în zilele de odihnă. Trecerea probelor conform programului de pregătire pentru insigna „Turist U.R.S.S.”.

LISTA ACTELOR NECESARE PENTRU DOBÂNDIREA GRADELOR SPORTIVE

1. Fișa respectivă a sportivului calificat.
2. Adeverința referitoare la realizările sportive ale turistului. (vezi anexa 7).
3. Adeverința de trecere a probelor G.T.O.
4. Referința asociației sportive, (a întreprinderii, instituției, școlii etc.).

Observațiuni: Pentru dobândirea titlului de maestru al sportului, pe lângă actele menționate, e necesară prezentarea unei autobiografii, a foii personale de evidență a cadrelor, o caracterizare din partea instituției la care lucrează, și 2 fotografii.

Registru de evidență
A cadrelor turistice -- membri ai secției turistice
Pe lângă

partea dreaptă

partea stângă

Nr. crt.	Numele și Pronumele	Din ce an se ocupă de turism	Data înscrierii în secție	Data primirii insignei	Numărul și data călătoriilor pe itinerariul inclus în probe														
					I-a categorie			II-a categorie			III-a categorie								
					Dintre care			Dintre care			Dintre care								
					particip.	conduc.	particip.	conduc.	particip.	conduc.	particip.	conduc.							
					vara	iarăna	vara	iarăna	vara	iarăna	vara	iarăna							
1				G. T. O. Gradul I. (B. G. T. O.) "Turist U. R. S. S." G. T. O. Gradul II	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

(denumirea colectivului)

BCU Cluj / Central University Library Cluj

TABLA DE MATERII

Sarcinile turismului sovietic	3
Secția turistică de bază	11
<i>Munca secției turistice</i>	18
1. Legătura cu consiliul asociației sportive, cu organizația sindicală, cu comitetul de partid și cu comitetul comsomolului	19
2. Legătura cu secțiile turistice de pe lângă comitetul orașenesc (regional, pe ținut și republică) pentru cultură fizică și sport și cele de pe lângă asociația sportivă	20
3. Legătura cu Direcția Turism și Excursii a Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice	20
4. Organizarea serviciului de informații pentru diferitele probleme ale turismului și legătura cu munca secției turistice locale	21

5. Organizarea unei biblioteci și cartoteci turistice	21
6. Organizarea consultațiilor turistice și a muncii de documentare în domeniul turismului	22
7. Organizarea vizitărilor	23
8. Organizarea seminarilor pentru turiștii începători privitoare la pregătirea călătoriilor turistice	24
9. Organizarea de lecții, conferințe, vizionări de filme	29
10. Organizarea plimbărilor în timpul zilelor de odihnă	30
11. Organizarea grupelor turistice de amatori	31
12. Organizarea marșurilor turistice	32
13. Organizarea și efectuarea exercițiilor de antrenament	33
14. Pregătirea turiștilor în vederea trecerii probelor pentru obținerea insignei „Turist U.R.S.S.” și pentru calificarea sportivă	37
15. Diferitele categorii de norme în turism	39
16. Concursul dat turiștilor care doresc să plece pe itinerariile D.T.E. a C.C.S.S.	42
17. Organizarea taberelor și cabanelor turistice	
18. Organizarea stocului de echipament turistic	44
19. Munca turistică în cluburi	45
20. Participarea la întâlnirile turistice	46
21. Organizarea de expoziții documentare, rapoarte și conferințe	47

22. Planul financiar și mijloacele bănești pentru munca turistică	48
23. Evidența muncii secției	52
<i>Alegerea și pregătirea itinerariului turistic</i>	53
Experiența în muncă a două secții turistice din Moscova	58
Scurte indicațiuni privitoare la organizarea și tehnica turismului	68
<i>Excursiile pe jos</i>	68
<i>Turismul cu schiurile</i>	71
<i>Turismul pe apă</i>	73
<i>Turismul cu bicicleta</i>	73
Incheiere	75
A N E X E	
Anexa 1. Instrucțiuni referitoare la organizarea călătoriilor turistice și la obligațiile organizatorilor și conducătorilor acestor călătorii	77
Anexa 2. Foia de itinerar	86
Anexa 3. Normele și condițiile pentru obținerea in- signei „Turist U.R.S.S.”	88
Anexa 4. Condiții pentru calificarea în turism	90
Anexa 5. Lista actelor necesare pentru dobândirea gradelor sportive	93
Anexa 6. Registrul de evidență cadrelor turistice	94
Anexa 7. Adeverința realizărilor sportive ale turistului	95

*Prezenta lucrare a fost tipărită de
Institutul de Arte Grafice C. G. M.
Dat la cules 25/XII/1950. Coll de tipar: 3,125
Coll de Editură 3.618 Bun de tipar 9/XII/1950
Format 32/70X100 Tiraaj: 7.000+575
Clasificarea internațională 796.5 (S) Clasificarea
E. P. D. 522*

Nr. 73544-XII-50

Pret exemplar lei 40

BCU Cluj / Central University Library Cluj c. 5967

SALA DE LECTURĂ

Biblioteca Centrală Raională
Buzău

Biblioteca Centrală Universităţii
Buzău

Biblioteca Centrală Universităţii Cluj

No. A 131

LEI 40
2